

Официален вестник

на Европейския съюз

L 8

Издание
на български език

Законодателство

Година 55
12 януари 2012 г.

Съдържание

II Незаконодателни актове

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

2012/22/EC:

- ★ Решение на Съвета от 12 декември 2011 година относно присъединяването на Европейския съюз към Протокола от 2002 г. към Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 1974 г., с изключение на членове 10 и 11 от него 1

2012/23/EC:

- ★ Решение на Съвета от 12 декември 2011 година относно присъединяването на Европейския съюз към Протокола от 2002 г. към Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 1974 г., по отношение на членове 10 и 11 от него 13

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) № 13/2012 на Съвета от 6 януари 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1292/2007 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на фолио от полиетилен терефталат (ПЕТ) с произход от Индия 17
- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) № 14/2012 на Съвета от 9 януари 2012 година за разширяване на обхвата на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент за изпълнение (ЕС) № 511/2010 върху вноса на някои видове жици от молибден с произход от Китайската народна република, към вноса на някои видове жици от молибден, изпратен от Малайзия, независимо дали е деклариран с произход от Малайзия или не, и за прекратяване на разследването по отношение на вноса, изпратен от Швейцария 22

Цена: 3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

★ Регламент за изпълнение (ЕС) № 15/2012 на Комисията от 10 януари 2012 година за изменение за 162-ри път на Регламент (ЕО) № 881/2002 на Съвета за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с мрежата на Ал Кайда	27
★ Регламент (ЕС) № 16/2012 на Комисията от 11 януари 2012 година за изменение на приложение II към Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета относно изискванията към замразени храни от животински произход, предназначени за консумация от човека ⁽¹⁾	29
★ Регламент за изпълнение (ЕС) № 17/2012 на Комисията от 11 януари 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 32/2000 на Съвета по отношение на удължаването на срока на тарифните квоти на Съюза за изделия от юта и кокосови влакна	31
Регламент за изпълнение (ЕС) № 18/2012 на Комисията от 11 януари 2012 година за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци ...	32
Регламент за изпълнение (ЕС) № 19/2012 на Комисията от 11 януари 2012 година за определяне на процент за приемане във връзка с издаването на износни лицензии, отхвърляне на заявленията за износни лицензии и преустановяване на подаването на заявления за износни лицензии за извънквотна захар	34
Регламент за изпълнение (ЕС) № 20/2012 на Комисията от 11 януари 2012 година за определяне на коефициента на разпределение, приложим към подадените от 1 до 6 януари 2012 г. заявления за лицензии за внос в рамките на тарифната квота за ечемик, открита с Регламент (ЕО) № 2305/2003	35

РЕШЕНИЯ

2012/24/ЕС:

★ Решение на Комисията от 11 януари 2012 година за прекратяване на антидъмпинговата процедура по отношение на вноса на винилацетат с произход от Съединените американски щати и за освобождаване на сумите, обезпечени чрез наложените временни мита	36
--	----

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

II

(Незаконодателни актове)

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 12 декември 2011 година

относно присъединяването на Европейския съюз към Протокола от 2002 г. към Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 1974 г., с изключение на членове 10 и 11 от него

(2012/22/EC)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 100, параграф 2 във връзка с член 218, параграф 6, буква а) и член 218, параграф 8, първа алинея от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

като има предвид, че:

23 април 2009 година относно отговорността на превозвачите на пътници по море в случай на произшествия ⁽¹⁾. По този начин Съюзът упражни компетентност по отношение на въпросите, уредени от този регламент. Държавите-членки обаче запазват компетентността си по отношение на редица разпоредби на Атинския протокол като клаузата за отказ от участие, с която им се разрешава да определят по-високи граници на отговорност от предвидените съгласно Атинския протокол. Между въпросите от Атинския протокол, попадащи в компетентност на държавите-членки, и въпросите, които попадат в областите на изключителна компетентност на ЕС, съществува взаимозависимост. Поради това по въпросите от Атинския протокол, попадащи в тяхна компетентност, държавите-членки следва да действат координирано, като отчитат своите задължения за лоялно сътрудничество.

- (1) Протоколът от 2002 г. към Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 1974 г. („Атинският протокол“) представлява значително подобряване на режима по отношение на отговорността на превозвачите и обезщетението на пътници, превозвани по море. По-специално той предвижда обективна отговорност за превозвача, включително задължителна застраховка с право на пряк иск спрямо застрахователите в определени граници, както и правила относно компетентността на съдилищата и относно признаването и изпълнението на съдебни решения. Следователно Атинският протокол съответства на целта на Съюза за подобряване на правния режим по отношение на отговорността на превозвачите.
- (2) Атинският протокол изменя Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 1974 г. („Атинската конвенция“) и предвижда в член 15, че двата инструмента се разглеждат и тълкуват заедно като един правен инструмент между страните по Атинския протокол.
- (3) По-голямата част от правилата на Атинския протокол са включени в правото на Съюза посредством Регламент (ЕО) № 392/2009 на Европейския парламент и на Съвета от

- (4) Атинският протокол е открит за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване от държави и от регионални организации за икономическа интеграция, които са създадени от суверенни държави, прехвърлили компетентност на тези организации по определени въпроси, уредени от Атинския протокол.
- (5) Съгласно член 17, параграф 2, буква б) и член 19 от Атинския протокол регионални организации за икономическа интеграция могат да сключат Атинския протокол.
- (6) През октомври 2006 г. Правният комитет на Международната морска организация (ИМО) прие резерва и насоки за прилагане на Атинската конвенция („насоки на ИМО“) с цел разглеждане на определени въпроси в рамките на Атинската конвенция, като по-специално обезщетенията за вреди, свързани с тероризъм.
- (7) Регламент (ЕО) № 392/2009 възпроизвежда в своите приложения съответните разпоредби на консолидирания текст на Атинската конвенция, изменена с Атинския протокол и насоките на ИМО.

⁽¹⁾ ОВ L 131, 28.5.2009 г., стр. 24.

- (8) Съгласно разпоредбите на член 19 от Атинския протокол регионалните организации за икономическа интеграция трябва да декларират при подписване, ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване обхвата на своята компетентност по отношение на въпросите, уредени от Атинския протокол.
- (9) Поради това Съюзът следва да се присъедини към Атинския протокол и да направи резервата, която се съдържа в насоките на ИМО. Направената резерва не следва да се тълкува като промяна в настоящото разделение на областите на компетентност между Съюза и държавите-членки по отношение на удостоверенията и проверките от държавните органи.
- (10) Някои разпоредби от Атинския протокол се отнасят до съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси и следователно попадат в обхвата на част трета, дял V от Договора за функционирането на ЕС. Отделно решение, отнасящо се до тези разпоредби, предстои да бъде прието успоредно с настоящото решение.
- (11) Държавите-членки, които ще ратифицират или ще се присъединят към Атинския протокол, следва ако е възможно да го направят едновременно. Поради това държавите-членки следва да обменят информация относно състоянието на своите процедури за ратификация или присъединяване, за да подготвят, доколкото е възможно, едновременното депозиране на документите си за ратификация или присъединяване. При ратификация или присъединяване към Атинския протокол държавите-членки следва да направят резервата, която се съдържа в насоките на ИМО,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Присъединяването на Европейския съюз към Протокола от 2002 г. към Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 1974 г. („Атинския протокол“) се одобрява от името на Европейския съюз по отношение на въпросите, които са от изключителната компетентност на Съюза с изключение на членове 10 и 11 от него.

Текстът на Атинския протокол, с изключение на членове 10 и 11, се съдържа в приложението.

Член 2

1. Председателят на Съвета е оправомощен да определи лицето(лицата), упълномощено(и) да депозира(ат) документа за присъединяване на Съюза към Атинския протокол в съответствие с член 17, параграф 2, буква в), член 17, параграф 3 и член 19 от посочения протокол.
2. При депозиране на документа за присъединяване Съюзът прави следната декларация за компетентност:

„1. Член 19 от Атинския протокол от 2002 г. към Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 1974 г. предвижда, че регионални организации за икономическа интеграция, които са създадени от

суверенни държави, които са прехвърлили на тези организации компетентност по някои въпроси, уредени от посочения протокол, могат да го подпишат, при условие че направят декларацията, посочена в същия член. Съюзът реши да се присъедини към Атинския протокол и съответно прави такава декларация.

2. Настоящите членове на Европейския съюз са Кралство Белгия, Република България, Чешката република, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Естония, Ирландия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Република Унгария, Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия, Кралство Швеция и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия.
3. Настоящата декларация не се прилага към териториите на държавите-членки на Европейския съюз, в които не се прилага Договорът за функционирането на Европейския съюз, и не засяга мерки или позиции, които биха могли да бъдат приети по силата на протокола от заинтересованите държави-членки от името и в интерес на тези територии.
4. Държавите-членки на Европейския съюз са предоставили изключителна компетентност на Съюза по отношение на мерките, приети въз основа на член 100 от Договора за функционирането на ЕС. Такива мерки са приети по отношение на членове 1 и 1а, член 2, параграф 2, членове 3—16 и членове 18, 20 и 21 от Атинската конвенция, изменена с Атинския протокол и разпоредбите на насоките на ИМО, посредством приемането на Регламент (ЕО) № 392/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно отговорността на превозвачите на пътници по море в случай на произшествия.
5. Упражняването на компетентността, която държавите-членки са прехвърлили на Европейския съюз съгласно Договора за функционирането на ЕС, подлежи по своята същност на непрекъснато развитие. В рамките на Договора за функционирането на ЕС компетентните институции могат да вземат решения, които да определят обхвата на компетентност на Европейския съюз. Поради тази причина Европейският съюз си запазва правото да изменя по съответен начин настоящата декларация, без това да представлява предпоставка за упражняването на компетентността му по въпросите, уредени от Атинския протокол. Европейският съюз ще уведоми генералния секретар на Международната морска организация за изменената декларация.“
3. Лицето или лицата, определени съгласно параграф 1 от настоящия член, правят резервата, която се съдържа в насоките на ИМО, при депозирането на документа за присъединяване на Съюза към Атинския протокол.

Член 3

Съюзът депозира документа за присъединяването си към Атинския протокол до 31 декември 2011 г.

Член 4

1. Държавите-членки предприемат необходимите стъпки, за да депозират документите за ратификация или присъединяване към Атинския протокол в разумен срок и при възможност до 31 декември 2011 г.
2. Държавите-членки правят резервата, която се съдържа в насоките на ИМО, при депозирането на документите за ратификация или присъединяване към Атинския протокол.

Съставено в Брюксел на 12 декември 2011 година.

За Съвета
Председател
S. NOWAK

ПРИЛОЖЕНИЕ

ПРЕВОД

ПРОТОКОЛ ОТ 2002 г. КЪМ АТИНСКАТА КОНВЕНЦИЯ ОТНОСНО ПРЕВОЗА НА ПЪТНИЦИ И ЛИЧНИЯ ИМ БАГАЖ ПО МОРЕ ОТ 1974 г.

СТРАНИТЕ ПО НАСТОЯЩИЯ ПРОТОКОЛ,

КАТО СЧИТАТ, че е желателно да се ревизира Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море, съставена в Атина на 13 декември 1974 г., за да се предвиди по-пълно обезщетение, да се въведе обективна отговорност, да се установи опростена процедура за актуализиране на сумите, до които се ограничава отговорността, и да се гарантира задължително застраховане в полза на пътниците,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че с Протокола от 1976 г. към конвенцията за разчетна единица се приема специалното право на тираж вместо златния франк,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че Протоколът от 1990 г. към конвенцията, в който се предвижда по-пълно обезщетение и опростена процедура за актуализиране на сумите, до които се ограничава отговорността, не е влязъл в сила,

СЕ СПОРАЗУМЯХА за следното:

Член 1

За целите на настоящия протокол:

1. „конвенция“ означава текста на Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 1974 г.
2. „организация“ означава Международната морска организация.
3. „генерален секретар“ означава генералният секретар на организацията.

Член 2

Член 1, параграф 1 от конвенцията се заменя със следния текст:

1. а) „превозвач“ означава лице, което е сключило или от името на което е сключен договор за превоз, независимо дали превозът фактически се осъществява от това лице или от фактически превозвач;
- б) „фактически превозвач“ означава лице, различно от превозвача, било то корабособственик, наемател на кораб или корабен оператор, което фактически осъществява целия превоз или част от него; както и
- в) „превозвач, който фактически осъществява целия превоз или част от него“ означава фактическият превозвач или превозвачът, доколкото превозът фактически се осъществява от превозвача.

Член 3

1. Член 1, параграф 10 от конвенцията се заменя със следното:

„10. „Организация“ означава Международната морска организация.“

2. Добавя се следният текст като член 1, параграф 11 от конвенцията:

„11. „генерален секретар“ означава генералният секретар на организацията.“

Член 4

Член 3 от конвенцията се заменя със следния текст:

„Член 3**Отговорност на превозвача**

1. Превозвачът отговаря за претърпени вреди вследствие на смърт или телесна повреда на пътник, причинена от морски инцидент, доколкото вредите, свързани с пътника, във всеки отделен случай не надвишават 250 000 разчетни единици, освен ако превозвачът докаже, че инцидентът е:

- а) настъпил вследствие на война, враждебни действия, гражданска война, бунт или природно явление от изключителен, неизбежен и непреодолим характер; или
- б) е изцяло причинен от действие или бездействие на трето лице, извършено или допуснато с намерение да се причини инцидентът.

Ако и доколкото вредите надвишават посочените граници, превозвачът отговаря и за горницата, освен ако докаже, че инцидентът, от който произтичат вредите, не е настъпил по негова вина, включително небрежност.

2. Превозвачът е отговорен за претърпените вреди вследствие на смърт или телесна повреда на пътник, които не са причинени от морски инцидент, ако инцидентът, от който произтичат вредите, е настъпил по вина, включително небрежност, на превозвача. Тежестта на доказване на вина, включително небрежност, се носи от ищца.

3. Превозвачът е отговорен за вредите от погиване или повреда на ръчен багаж, ако инцидентът, от който произтичат вредите, е настъпил по вина, включително небрежност, на превозвача. Вината, включително небрежността, на превозвача за вреди, причинени от морски инцидент, се предполага.

4. Превозвачът е отговорен за вредите от погиване или повреда на багаж, различен от ръчен багаж, освен ако докаже, че инцидентът, от който произтичат вредите, е настъпил без негова вина, включително небрежност.

5. За целите на настоящия член:

а) „морски инцидент“ означава корабокрушение, преобръщане, сблъскване или засядане на кораба, експлозия или пожар, или неизправност на кораба;

б) „вина, включително небрежност, на превозвача“ включва вина, включително небрежност, на служителите на превозвача, действащи в рамките на трудовите си задължения;

в) „неизправност на кораба“ означава всяка неизправност, повреда или неспазване на приложимите норми за безопасност по отношение на която и да е част на кораба или неговото оборудване, когато тази част се използва за напускане на кораба, евакуация, качване или слизане на пътници от борда; или за задвижване, управление, безопасна навигация, приставане, поставяне на котва, пристигане или напускане на котвена стоянка, или извършване на действия за ограничаване на шетите при корабно наводнение; или за спускане на спасителни съоръжения; както и

г) понятието „вреди“ не включва наказателното или назидавателното обезщетение за вреди.

6. Отговорността на превозвача по настоящия член се отнася единствено за вреди, произтичащи от инциденти, настъпили по време на превоза. Тежестта на доказване, че инцидентът, от който произтичат вредите, е настъпил по време на превоза, както и на размера на вредите, се носи от ищеца.

7. Настоящата конвенция не засяга регресните права на превозвача срещу трети лица или правото му да се позовава на съпричиняване съгласно член 6 от настоящата конвенция. Разпоредбите на настоящия член не засягат правото на ограничаване на отговорността съгласно членове 7 или 8 от настоящата конвенция.

8. Презумпцията за вина, включително небрежност, на определена страна или възлагането на тежестта на доказване на определена страна не са пречка за разглеждане на доказателства в полза на тази страна“.

Член 5

Добавя се следният текст като член 4а от конвенцията:

„Член 4а

Задължително застраховане

1. При превоз на пътници на борда на кораб, регистриран в държава — страна по конвенцията, който има издадено разрешително за превоз на повече от дванадесет пътника, и в случаите, когато се прилага настоящата конвенция, всеки превозвач, който фактически осъществява целия превоз или

част от него, сключва договор за застраховка или друго финансово обезпечение, като например банкова гаранция или гаранция от подобна финансова институция, за покриване на отговорността съгласно настоящата конвенция при смърт и телесна повреда на пътници. Границата на задължителната застраховка или на другото финансово обезпечение е не по-малко от 250 000 разчетни единици на пътник за всеки отделен случай.

2. За всеки кораб се издава удостоверение за сключена валидна застраховка или друго финансово обезпечение в съответствие с разпоредбите на настоящата конвенция, след като съответният орган на държава — страна по конвенцията, е установил, че са спазени изискванията по параграф 1. За кораб, регистриран в държава — страна по конвенцията, съответното удостоверение се издава или заверява от съответния орган на държавата по мястото на регистрация на кораба; за кораб, който не е регистриран в държава — страна по конвенцията, удостоверението може да бъде издадено или заверено от съответния орган на всяка държава — страна по конвенцията. Удостоверението се съставя по образца, посочен в приложението към настоящата конвенция, и съдържа следните данни:

а) наименование, отличителен номер или букви и пристанище на регистрацията на кораба;

б) наименование и основно място на дейност на превозвача, който фактически осъществява целия превоз или част от него;

в) определен от ИМО идентификационен номер на кораба;

г) вид и срок на действие на обезпечението;

д) наименование и основно място на дейност на застрахователя или на друго лице, предоставящо финансово обезпечение, и, където е уместно, мястото на дейност, където е сключена застраховката или е учредено друго финансово обезпечение; както и

е) срок на валидност на удостоверението, който не е по-дълъг от срока на валидност на застраховката или на другото финансово обезпечение.

3. а) Държава — страна по конвенцията, може да оправи помощи призната от нея институция или организация да издаде удостоверението. Тази институция или организация информира съответната държава за всяко издадено удостоверение. Във всички случаи държавата — страна по конвенцията, изцяло гарантира пълнотата и точността на така издадените удостоверения и се задължава да осигури предприемането на необходимите мерки за изпълнение на това задължение.

б) Държавата — страна по конвенцията, уведомява генералния секретар за:

и) специфичните отговорности и условия на правомощията, делегирани на признатата от нея институция или организация;

- ii) оттеглянето на тези правомощия; както и
- iii) датата, от която упражняването на тези правомощия или тяхното оттегляне поражда действие.

Делегирането на правомощия не поражда действие преди изтичането на три месеца от датата на уведомяването в тази връзка на генералния секретар.

- в) Институцията или организацията, оправомощена да издава удостоверения съгласно разпоредбите на настоящия параграф, е най-малкото оправомощена да отнема тези удостоверения при неспазване на условията, при които същите са издадени. Във всички случаи институцията или организацията докладват за отнемането на удостоверението на държавата, от чието име то е издадено.

4. Удостоверението се съставя на официалния/те език/езици на държавата, която го издава. Ако използваният език не е английски, френски или испански, текстът съдържа превод на един от тези езици и, ако държавата реши така — нейният официален език може да не бъде използван.

5. Удостоверението се държи на борда на кораба и копие от него се предоставя на съответните органи, които поддържат корабните регистри, или ако корабът не е регистриран в държава — страна по конвенцията, на съответния орган на държавата, издала или заверила удостоверението.

6. Застраховка или друго финансово обезпечение не отговарят на изискванията на настоящия член, ако действието им може да бъде прекратено на основания, различни от изтичане на посочения в удостоверението срок на валидност на застраховката или обезпечението, преди да са изтекли три месеца от датата, на която органите по параграф 5 са получили предизвестие за прекратяването им, освен ако удостоверението е било върнато на тези органи или е издадено ново удостоверение преди изтичането на посочения срок. Предходните разпоредби се прилагат съответно за всяко изменение, вследствие на което застраховката или другото финансово обезпечение престанат да отговарят на изискванията, определени в настоящия член.

7. Съгласно разпоредбите на настоящия член държавата по мястото на регистрация на кораба определя условията на издаване и срока на валидност на удостоверението.

8. Разпоредбите на настоящата конвенция не може да се тълкуват като възпрепятстващи държава — страна по конвенцията, да разчита на информация, получена от други държави, Организацията или други международни организации, свързана с финансовото състояние на предоставящите застраховки или друго финансово обезпечение за целите на настоящата конвенция. В тези случаи държавата — страна по конвенцията, която разчита на такава информация, не се освобождава от отговорност в качеството ѝ на държава, издала удостоверението.

9. Издадените или заверените удостоверения от компетентен орган на държава — страна по конвенцията, се приемат от други държави — страни по конвенцията, за целите на настоящата конвенция и се зачитат от другите държави — страни по конвенцията, за равностойни на издадени или заверени от тях самите удостоверения, дори да са издадени или заверени по отношение на кораб, който не е

регистриран в държава — страна по конвенцията. Държава — страна по конвенцията, може по всяко време да поиска провеждането на консултация с държавата, издала или заверила удостоверението, ако счеде, че посоченият в застрахователното удостоверение застраховател или поръчител финансово не е в състояние да изпълни задълженията, наложени с настоящата конвенция.

10. Всеки иск за обезщетение, който е покрит от застраховка или друго финансово обезпечение съгласно разпоредбите на настоящия член, може да се предявява пряко срещу застрахователя или друго лице, предоставящо финансово обезпечение. В този случай определената в параграф 1 сума се прилага като граница на отговорността на застрахователя или друго лице, предоставящо финансово обезпечение, дори ако превозвачът или фактическият превозвач нямат право да ограничават отговорността. Освен това ответникът може да предяви възраженията (различни от несъстоятелност или ликвидация), които превозвачът по параграф 1 би имал право да предяви в съответствие с настоящата конвенция. Освен това ответникът може да предяви възраженията, че вредите са произтекли от умишлени нарушения на застрахованото лице, но не може да предяви други възражения, които ответникът би имал право да предяви по иск на застрахования срещу ответника. Във всички случаи ответникът има право да поиска превозвачът и фактическият превозвач да бъдат привлечени в съдебното производство.

11. Всички суми по застраховка или друго финансово обезпечение, сключени в съответствие с разпоредбите на параграф 1, се предоставят изключително за удовлетворяване на искове, предявени съгласно настоящата конвенция, а плащането на такива суми освобождава от всяка произтичаща от разпоредбите на настоящата конвенция отговорност до размера на изплатените суми.

12. Държава — страна по конвенцията, не разрешава експлоатацията на кораб, плаващ под нейно знаме, за който се прилагат разпоредбите на настоящия член, освен ако за същия има издадено удостоверение по параграфи 2 или 15.

13. При спазване на разпоредбите на настоящия член всяка държава — страна по конвенцията, гарантира съгласно националното си законодателство, че е сключена валидна застраховка или друго финансово обезпечение до посочения в параграф 1 размер за всеки кораб, който притежава разрешително за превоз на повече от дванадесет пътника, независимо от мястото на регистрацията му, и който влиза във или напуска пристанище на територията на тази държава, доколкото се прилага настоящата конвенция.

14. Независимо от разпоредбите на параграф 5, държава — страна по конвенцията, може да уведоми генералния секретар, че за целите на параграф 13 не се изисква от корабите да носят на борда си или да представят удостоверението по параграф 2, когато влизат във или напускат пристанища, намиращи се на нейна територия, при условие че държавата — страна по конвенцията, която издава удостоверението, е уведомила генералния секретар, че разполага с достъпна за всички държави — страни по конвенцията, документация в електронна форма, доказваща наличието на такова удостоверение и даваща възможност на държавите — страни по конвенцията, да изпълнят задълженията си по параграф 13.

15. При липса на застраховка или друго финансово обезпечение по отношение на кораб, собственост на държава — страна по конвенцията, съответните разпоредби от настоящия член не се прилагат за този кораб, но корабът следва да притежава удостоверение, издадено от компетентните органи на държавата по мястото на регистрация на кораба, удостоверяващо, че корабът е собственост на тази държава и отговорността му е обезпечена до размера, определен в съответствие с параграф 1. Удостоверението следва възможно най-точно определения в параграф 2 образец“.

Член 6

Член 7 от конвенцията се заменя със следния текст:

„Член 7

Граници на отговорността при смърт и телесна повреда

1. Отговорността на превозвача при смърт или телесна повреда на пътник съгласно член 3 при никакви обстоятелства не превишава 400 000 разчетни единици за пътник за всеки отделен случай. В случай че съгласно правото на съда, сезиран със спора, обезщетението е определено под формата на периодични плащания, капиталовата стойност на тези плащания не превишава посочената граница.

2. Държава — страна по конвенцията, може да уреди определената в параграф 1 граница на отговорността с конкретни разпоредби в националното право, при условие че границата на отговорността съгласно националното право, ако такава е предвидена, не е по-ниска от определената в параграф 1. Държава — страна по конвенцията, която се възползва от предвидената в настоящия параграф възможност, уведомява генералния секретар за приетата граница на отговорността или за обстоятелството, че не е установена такава граница“.

Член 7

Член 8 от конвенцията се заменя със следния текст:

„Член 8

Граница на отговорността при погиване или повреда на багаж или превозни средства

1. Отговорността на превозвача при погиване или повреда на ръчен багаж при никакви обстоятелства не превишава 2 250 разчетни единици за пътник и за превоз.

2. Отговорността на превозвача при погиване или повреда на превозни средства, включително целия превозван в или върху превозното средство багаж, при никакви обстоятелства не превишава 12 700 разчетни единици за превозно средство и за превоз.

3. Отговорността на превозвача при погиване или повреда на багаж, различен от посочения в параграфи 1 и 2, при никакви обстоятелства не превишава 3 375 разчетни единици за пътник и за превоз.

4. Превозвачът и пътникът могат да се споразумеят, че по отношение на отговорността на превозвача се прилага самоучастие в размер до 330 разчетни единици в случай на причиняване на вреда на превозно средство и до 149 разчетни единици за пътник в случай на погиване или повреда на друг багаж, като тази сума се приспада от стойността на погиналото или повредено имущество.“

Член 8

Член 9 от конвенцията се заменя със следния текст:

„Член 9

Разчетна единица и превръщане

1. Посочената в настоящата конвенция разчетна единица е специалното право на тираж (СПТ), определено от Международния валутен фонд. Посочените в член 3, параграф 1, член 4а, параграф 1, член 7, параграф 1 и член 8 суми се превръщат в националната парична единица на държавата на съда, сезиран със спора, по стойността на тази парична единица спрямо специалното право на тираж към датата на решението или датата, уговорена между страните. Стойността на националната парична единица, изразена в специално право на тираж, на държава — страна по конвенцията, която е член на Международния валутен фонд, се изчислява по метода за оценка, прилаган от Международния валутен фонд, в сила за неговите операции и трансакции на съответната дата. Стойността на националната парична единица, изразена в специално право на тираж, на държава — страна по конвенцията, която не е член на Международния валутен фонд, се изчислява по начин, определен от тази държава.

2. Въпреки това държава, която не е член на Международния валутен фонд и чието право не позволява прилагането на разпоредбите на параграф 1, може в момента на ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване към настоящата конвенция или по всяко време след това да заяви, че разчетната единица по параграф 1 се равнява на 15 златни франка. Златният франк по настоящия параграф съответства на тежест шестдесет и пет и половина милиграма злато с проба деветстотин на хиляда. Превръщането на златния франк в национална парична единица се извършва съгласно правото на съответната държава.

3. Посоченото в последното изречение на параграф 1 изчисляване и превръщането по параграф 2 се извършват по такъв начин, че да се изрази в националната парична единица на държавите — страни по конвенцията, доколкото е възможно, същата действителна стойност на сумите по член 3, параграф 1, член 4а, параграф 1, член 7, параграф 1, и член 8, каквато би се получила при прилагането на първите три изречения от параграф 1. Държавите съобщават на генералния секретар начина на изчисляване съгласно параграф 1 или резултата от превръщането по параграф 2, в зависимост от случая, при депозиране на документите за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване към настоящата конвенция, както и при всяка настъпила промяна в който и да е от тях.“

Член 9

Член 16, параграф 3 от конвенцията се заменя със следния текст:

„3. Правото на съда, сезиран със спора, урежда основанията за спиране и прекъсване на давността, но при никакви обстоятелства не може да бъде предявен иск съгласно настоящата конвенция след изтичане на някой от следните срокове:

а) пет години, считано от датата на слизване на пътника от плавателния съд или от датата, на която пътникът е трябвало да слезе от плавателния съд, която от двете дати е по-късна; или, ако този срок изтече по-рано,

б) три години, считано от датата, на която ищецът е узнал или обективно е трябвало да узнае за телесната повреда, погиването или повредата, причинени от инцидента.“

Член 10

[не е възпроизведен]

Член 11

[не е възпроизведен]

Член 12

Член 18 от конвенцията се заменя със следния текст:

„Член 18

Недействителност на договорните разпоредби

Недействителни са договорности, сключени преди настъпване на инцидента, причинил смърт или телесна повреда на пътник, или погиване или повреда на негов багаж, които целят да освободят всяко отговорно съгласно разпоредбите на настоящата конвенция лице от отговорност по отношение на пътника или да се установи по-ниска граница на отговорността от определената в настоящата конвенция, с изключение на предвиденото в член 8, параграф 4, както и всички договорности, целящи преместването на доказателствената тежест, възложена на превозвача или на фактическия превозвач, или ограничаването на възможностите за избор, предвидени в член 17, параграфи 1 или 2. Недействителността на тези договорности обаче не води до недействителност на договора за превоз, който остава подчинен на разпоредбите на настоящата конвенция.“

Член 13

Член 20 от конвенцията се заменя със следния текст:

„Член 20

Ядрена вреда

По настоящата конвенция не възниква отговорност за вреда, причинена от ядрена авария:

а) ако операторът на ядрена инсталация е отговорен за такава вреда или по силата на Парижката конвенция от 29 юли 1960 г. за гражданска отговорност в областта на ядрената енергия, изменена с Допълнителния протокол към нея от 28 януари 1964 г., или по силата на Виенската конвенция от 21 май 1963 г. за гражданска отговорност за ядрена вреда, или по силата на всяко влязло в сила изменение или протокол към тях; или

б) ако операторът на ядрена инсталация е отговорен за такава вреда по силата на национално право, уреждащо отговорността за такава вреда, при условие че това право уста-

новява във всички отношения също толкова благоприятно третиране за лицата, които могат да претърпят вреда, колкото Парижката или Виенската конвенция, или всяко влязло в сила изменение или протокол към тях“.

Член 14

Образец на удостоверение

1. Изложеният в приложението към настоящия протокол образец на удостоверение се добавя като приложение към конвенцията.

2. Добавя се следният текст като член 1а от конвенцията:

„Член 1а

Приложение

Приложението към настоящата конвенция съставлява неразделна част от нея.“

Член 15

Тълкуване и прилагане

1. Конвенцията и настоящият протокол се разглеждат и тълкуват заедно като един правен инструмент между страните по настоящия протокол.

2. Ревизираната с настоящия протокол конвенция се прилага само за искове, възникнали поради настъпили събития след влизането в сила на настоящия протокол за всяка държава.

3. Членове 1—22 от ревизираната с настоящия протокол конвенция, заедно с членове 17—25 от настоящия протокол и приложенията към тях, съставляват и се наричат Атинска конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 2002 г.

Член 16

Добавя се следният текст като член 22а от конвенцията:

„Член 22а

Заклучителни разпоредби на конвенцията

Заклучителните разпоредби на настоящата конвенция са членове 17—25 от Протокола от 2002 г. към Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 1974 г. Позоваването в настоящата конвенция на държави — страни по конвенцията означава позоваване на държави — страни по този протокол.“

ЗАКЛУЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 17

Подписване, ратификация, приемане, утвърждаване и присъединяване

1. Настоящият протокол е открит за подписване в седалището на Организацията от 1 май 2003 г. до 30 април 2004 г., а след този срок остава открит за присъединяване.

2. Държавите могат да изразят съгласието си да бъдат обвързани от настоящия протокол чрез:

- а) подписване без резерви относно ратифициране, приемане или утвърждаване; или
- б) подписване при условие за ратификация, приемане или утвърждаване с последваща ратификация, приемане или утвърждаване; или
- в) присъединяване.

3. Ратификацията, приемането, утвърждаването или присъединяването се извършват чрез депозиране на документ за тази цел при генералния секретар.

4. Всеки документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване, депозиран след влизането в сила на изменение към настоящия протокол, което има действие за всички настоящи държави — страни по конвенцията, или след приключване на всички мерки, необходими за влизането в сила на изменението, което има действие за тези държави — страни по конвенцията, се счита, че се прилага към настоящия протокол с измененията към него.

5. Дадена държава не изразява съгласието си да бъде обвързана от настоящия протокол, освен ако не денонсира като страна по него:

- а) Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море, съставена в Атина на 13 декември 1974 г.;
- б) Протокола към Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море, съставен в Лондон на 19 ноември 1976 г.; както и
- в) Протокола от 1990 г. за изменение на Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море, съставен в Лондон на 29 март 1990 г.,

считано от момента, в който настоящият протокол влезе в сила за дадената държава в съответствие с член 20.

Член 18

Държави с повече от една правна система

1. Ако дадена държава се състои от две или повече териториални единици, в които се прилагат различни правни системи към въпросите, уредени с настоящия протокол, тя може при подписването, ратификацията, приемането, утвърждаването или присъединяването да декларира, че настоящият протокол се прилага във всички териториални единици или само в една или повече от тях, и може да промени тази декларация, като направи друга декларация по всяко време.

2. Генералният секретар се уведомява за всяка подобна декларация, като в нея изрично се посочват териториалните единици, за които се прилага настоящият протокол.

3. В случаите, когато държава — страна по конвенцията, е направила такава декларация:

- а) позоваването на държавата по мястото на регистрация на кораба и във връзка с удостоверението за задължителна застраховка — позоваването на издалата или заверилата държава, се тълкуват като позоваване съответно на териториалната единица, в която корабът е регистриран и която издава или заверява удостоверението;
- б) позоваванията на норми на националното право, национални граници на отговорност и национална парична единица се тълкуват съответно като позовавания на нормите на правото, границата на отговорност и паричната единица на съответната териториална единица; както и
- в) позоваванията на съдилища и на съдебни решения, които трябва да бъдат признати в държавите — страни по конвенцията, се тълкуват като позовавания съответно на съдилищата и съдебните решения, които трябва да бъдат признати в съответната териториална единица.

Член 19

Регионални организации за икономическа интеграция

1. Регионална организация за икономическа интеграция, създадена от суверенни държави, които са ѝ прехвърлили компетентност по някои въпроси, уредени от настоящия протокол, може да подпише, ратифицира, приеме или утвърди настоящия протокол или да се присъедини към него. Регионална организация за икономическа интеграция, която е страна по настоящия протокол, има правата и задълженията на държава — страна по конвенцията, доколкото съответната регионална организация за икономическа интеграция има компетентност по въпросите, уредени от настоящия протокол.

2. Когато дадена регионална организация за икономическа интеграция упражнява правото си на глас по въпроси, по които има компетентност, въпросната организация притежава толкова гласове, колкото е броят на нейните държави-членки, които са страни по настоящия протокол и които са ѝ прехвърлили компетентност по тези въпроси. Регионалната организация за икономическа интеграция не упражнява правото си на глас, ако нейните държави-членки упражняват своето право на глас, и обратно.

3. Когато броят на държавите — страни по конвенцията е от значение за настоящия протокол, включително, но не само членове 20 и 23 от настоящия протокол, регионалната организация за икономическа интеграция не се счита за държава — страна по конвенцията в допълнение към нейните държави-членки, които са държави — страни по конвенцията.

4. Към момента на подписване, ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване регионалната организация за икономическа интеграция прави декларация пред генералния секретар, в която посочва въпросите, уредени от настоящия протокол, по отношение на които на тази организация е прехвърлена компетентност от държавите-членки, подписали настоящия протокол или страни по него, както и всички ограничения относно обхвата на тази компетентност. Регионалната организация за икономическа интеграция уведомява своевременно генералния секретар за всички промени относно разпределението на области на компетентност, включително прехвърляне на нови области, посочени в декларацията съгласно настоящия параграф. Всички подобни декларации се предоставят от генералния секретар, както е предвидено в член 24 от настоящия протокол.

5. Държави — страни по конвенцията, които са държави-членки на регионална организация за икономическа интеграция, страна по настоящия протокол, се считат за притежаващи компетентност по всички въпроси, уредени от настоящия протокол, по отношение на които прехвърлянето на компетентност към организацията не е изрично декларирано или съобщено съгласно параграф 4.

Член 20

Влизане в сила

1. Настоящият протокол влиза в сила дванадесет месеца след датата, на която 10 държави са го подписали без резерви относно ратифициране, приемане или утвърждаване, или са депозирали при генералния секретар документи за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване.

2. За всяка държава, която ратифицира, приема, утвърждава или се присъединява към настоящия протокол, след като условията за влизане в сила по параграф 1 са изпълнени, настоящият протокол влиза в сила три месеца след датата на депозитиране на съответния документ от тази държава, но не по-рано от датата на влизане в сила на настоящия протокол съгласно параграф 1.

Член 21

Денонсиране

1. Настоящият протокол може да бъде денонсиран от всяка държава — страна по конвенцията, по всяко време след датата на влизането му в сила за тази държава.

2. Денонсирането се извършва чрез депозитиране на съответния документ при генералния секретар.

3. Денонсирането поражда действие дванадесет месеца след депозитиране на документа за денонсиране при генералния секретар или след изтичане на по-дълъг срок, посочен в документа за денонсиране.

4. Между държавите — страни по настоящия протокол, денонсирането на конвенцията от страна на която и да е от тях в съответствие с член 25 от конвенцията не се счита по никакъв начин за денонсиране на конвенцията, ревизирана с настоящия протокол.

Член 22

Ревизия и изменение

1. Организацията може да свика конференция с цел ревизия или изменение на настоящия протокол.

2. Организацията свиква конференция на държавите — страни по настоящия протокол, за ревизия или изменение на настоящия протокол по искане на не по-малко от една трета от държавите — страни по конвенцията.

Член 23

Изменение на границите на отговорност

1. Без да се засягат разпоредбите на член 22, специалната процедура по настоящия член се прилага единствено с цел изменение на границите, посочени в член 3, параграф 1, член 4а, параграф 1, член 7, параграф 1 и член 8 от конвенцията, ревизирана с настоящия протокол.

2. По искане на най-малко половината от държавите — страни по настоящия протокол, но във всички случаи на не по-малко от шест от тях, всяко предложение за изменение на границите на отговорност, включително и на размера на самоучастието, по член 3, параграф 1, член 4а, параграф 1, член 7, параграф 1 и член 8 от конвенцията, ревизирана с настоящия протокол, се разпространява от генералния секретар до всички членове на организацията и до всички държави — страни по конвенцията.

3. Всяко изменение, предложено и разпространено по посочения по-горе начин, се предава на Правния комитет на организацията (наричан по-долу „Правният комитет“) за разглеждане най-малко шест месеца след датата на разпространението му.

4. Всички държави — страни по конвенцията, ревизирана с настоящия протокол, независимо дали са членове на организацията, имат право да участват в разискванията на Правния комитет за разглеждане и приемане на изменения.

5. Измененията се приемат с мнозинство от две трети от държавите — страни по конвенцията, ревизирана с настоящия протокол, които присъстват и гласуват в Правния комитет, разширен съгласно параграф 4, при условие че най-малко половината от държавите — страни по конвенцията, ревизирана с настоящия протокол, присъстват по време на гласуването.

6. Когато се произнася по предложение за изменение на границите, Правният комитет взема под внимание настъпилите инциденти и по-специално размера на произтеклите от тях вреди, промените в паричните стойности и влиянието на предложеното изменение върху стойността на застраховките.

7. а) Изменения на границите съгласно настоящия член не могат да бъдат разглеждани преди изтичане на срок от най-малко пет години от датата, на която настоящият протокол е открит за подписване, нито преди изтичане на срок от най-малко пет години от влизането в сила на предходно изменение, прието съгласно настоящия член.

б) Граници не могат да бъдат завишавани до степен, която надвишава сумата, съответстваща на границата, заложена в ревизираната с настоящия протокол конвенция, увеличена със сложна шестпроцентна годишна лихва, начислена от датата, на която настоящият протокол е открит за подписване.

в) Граници не могат да бъдат завишавани до степен, която надвишава сумата, съответстваща на трикратния размер на границата, заложена в конвенцията, ревизирана с настоящия протокол.

8. Организацията уведомява всички държави — страни по конвенцията, за всяко изменение, прието в съответствие с параграф 5. Изменението се счита за утвърдено след изтичане на срок от осемнадесет месеца от датата на уведомлението, освен ако в рамките на този срок не по-малко от една четвърт от държавите, които са били страни по конвенцията към момента на приемането на изменението, са съобщили на генералния секретар, че не утвърждават изменението, като в този случай изменението се отхвърля и не поражда действие.

9. Изменение, счетено за утвърдено в съответствие с параграф 8, влиза в сила осемнадесет месеца след утвърждаването му.

10. Всички държави — страни по конвенцията, са обвързани от изменението, освен ако денонсират настоящия протокол в съответствие с член 21, параграфи 1 и 2 най-малко шест месеца преди влизането в сила на изменението. Това денонсиране поражда действие при влизането в сила на изменението.

11. Ако се приеме изменение, но не е изтекъл осемнадесет-месечният срок за утвърждаването му, държава, която през този период е станала страна по конвенцията, е обвързана от изменението, ако то влезе в сила. Държава, която става страна по конвенцията след този период, е обвързана от изменение, утвърдено в съответствие с параграф 8. В случаите, посочени в настоящия параграф, дадена държава е обвързана от определено изменение, когато то влезе в сила или когато настоящият протокол влезе в сила за тази държава, която от двете дати настъпи по-късно.

Член 24

Депозитар

1. Настоящият протокол и всички изменения, приети по член 23, се депозират при генералния секретар.

2. Генералният секретар:

а) уведомява всички държави, които са подписали или са се присъединили към настоящия протокол, за:

- i) всяко ново подписване или депозиране на документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване и съответната дата;
- ii) всяка декларация и съобщение по член 9, параграфи 2 и 3, член 18, параграф 1 и член 19, параграф 4 от конвенцията, ревизирана с настоящия протокол;
- iii) датата на влизане в сила на настоящия протокол;
- iv) всяко предложение за изменение на границите, направено в съответствие с член 23, параграф 2 от настоящия протокол;

v) всяко изменение, прието в съответствие с член 23, параграф 5 от настоящия протокол;

vi) всяко изменение, счетено за утвърдено по член 23, параграф 8 от настоящия протокол, заедно с датата на влизане в сила на това изменение в съответствие с параграфи 9 и 10 от същия член;

vii) депозирането на всеки документ за денонсиране на настоящия протокол, датата на депозирането и датата, на която денонсирането поражда действие;

viii) всяко съобщение, предвидено в който и да е член от настоящия протокол;

б) предава заверени копия от настоящия протокол на всички държави, подписали или присъединили се към него.

3. Веднага след влизането в сила на настоящия протокол, генералният секретар предава текста на секретариата на Организацията на обединените нации за регистриране и публикуване в съответствие с член 102 от Устава на Организацията на обединените нации.

Член 25

Езици

Настоящият протокол е съставен в един оригинален екземпляр на арабски, китайски, английски, френски, руски и испански език, като всички текстове са еднакво автентични.

СЪСТАВЕНО В ЛОНДОН на първи ноември две хиляди и втора година.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО долуподписаните лица, надлежно упълномощени за тази цел от своите правителства, подписаха настоящия протокол.

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ АТИНСКИЯ ПРОТОКОЛ

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ЗАСТРАХОВКА ИЛИ ДРУГО ФИНАНСОВО ОБЕЗПЕЧЕНИЕ ОТНОСНО ОТГОВОРНОСТТА В СЛУЧАЙ НА СМЪРТ ИЛИ ТЕЛЕСНА ПОВРЕДА НА ПЪТНИК

Издадено в съответствие с разпоредбите на член 4а от Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 2002 г.

Наименование на кораба	Отличителен номер или букви	Идентификационен номер на кораба, определен от ИМО	Пристанище на регистрация	Наименование и пълен адрес на основното място на дейност на превозвача, който фактически осъществява превоза

С настоящото се удостоверява, че по отношение на посочения по-горе кораб съществува застрахователна полица или друго финансово обезпечение, изпълняващи изискванията на член 4а от Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 2002 г.

Вид обезпечение

Срок на действие на обезпечението

Име и адрес на застрахователя(ите) и/или на гаранта(ите)/поръчителя(ите)

Име

Адрес

Настоящото удостоверение е валидно до

Издадено или заверено от правителството на
(пълно обозначение на държавата)

ИЛИ

В случаите, когато държава — страна по конвенцията, прилага член 4а, параграф 3, следва да се използва следният текст:

Настоящото удостоверение е издадено по оправомощаване от правителството на

..... (пълно обозначение на държавата) от
(наименование на институцията или организацията)

В на
(Място) (Дата)

.....
(Подпис и длъжност на издаващото или заверяващото длъжностно лице)

Обяснителни бележки:

1. Обозначението на държавата може по желание да включва и посочване на компетентния орган на публичната власт на държавата, в която е издадено удостоверението.
2. Ако общият размер на обезпечението е осигурен от повече от един източник, следва да се посочи размерът за всеки от тях.
3. Ако са предоставени няколко вида обезпечение, те следва да се изброят.
4. В графата „Срок на действие на обезпечението“ трябва да се посочи датата, на която обезпечението поражда действие.
5. В графата „Адрес“ на застрахователя(ите) и/или на гаранта(ите)/поръчителя(ите) трябва да се посочи основното място на дейност на застрахователя(ите) и/или на гаранта(ите)/поръчителя(ите). Ако е необходимо, се посочва мястото на дейност, където е сключена застраховката или е учредено друго обезпечение.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА**от 12 декември 2011 година****относно присъединяването на Европейския съюз към Протокола от 2002 г. към Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 1974 г., по отношение на членове 10 и 11 от него**

(2012/23/EC)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81, параграф 1 и член 81 параграф 2, букви а) и в) във връзка с член 218, параграф 6, буква а) и член 218, параграф 8, първа алинея от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

като има предвид, че:

(1) Протоколът от 2002 г. към Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 1974 г. („Атинският протокол“) представлява значително подобряване на режима по отношение на отговорността на превозвачите и обезщетението на пътници, превозвани по море.

(2) Атинският протокол изменя Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 1974 г. и предвижда в член 15, че двата инструмента се разглеждат и тълкуват заедно като един правен инструмент между страните по Атинския протокол.

(3) Членове 10 и 11 от Атинския протокол засягат Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела⁽¹⁾. По този начин Съюзът притежава изключителна компетентност по отношение на членове 10 и 11 от Атинския протокол.

(4) След присъединяването на Съюза към Атинския протокол правилата относно компетентността на съдилищата, определени в член 10 от Атинския протокол, следва да имат предимство пред съответните правила на Съюза.

(5) Правилата относно признаването и изпълнението на съдебни решения, установени в член 11 от Атинския протокол, обаче не следва да имат предимство пред съот-

ветните правила на Съюза, обхващащи и Дания чрез Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела⁽²⁾, нито пред правилата на Конвенцията от Лугано относно компетентността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела от 16 септември 1988 г.⁽³⁾, нито на Конвенцията от Лугано относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела от 30 октомври 2007 г.⁽⁴⁾, тъй като целта на прилагането на тези правила е да се гарантира, че съдебните решения се признават и изпълняват поне в същата степен, както и съобразно правилата на Атинския протокол.

(6) Атинският протокол е открит за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване от държави и от регионални организации за икономическа интеграция, които са създадени от суверенни държави, прехвърлили компетентност на тези организации по някои въпроси, уредени от Атинския протокол.

(7) Съгласно член 17, параграф 2, буква б) и член 19 от Атинския протокол регионални организации за икономическа интеграция могат да сключат Атинския протокол.

(8) Обединеното кралство и Ирландия, спрямо които се прилага Протокол (№ 21) относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, са обвързани като част от Европейския съюз от членове 10 и 11 от Атинския протокол.

(9) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол (№ 22) относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящото, не е обвързана от него, нито от неговото прилагане, по отношение на членове 10 и 11 от Атинския протокол. Дания ще бъде обвързана от тези членове само като отделна договаряща се страна.

⁽²⁾ ОВ L 299, 16.11.2005 г., стр. 62.

⁽³⁾ ОВ L 319, 25.11.1988 г., стр. 9.

⁽⁴⁾ ОВ L 339, 21.12.2007 г., стр. 3.

⁽¹⁾ ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1.

- (10) По-голямата част от правилата на Атинския протокол са включени в правото на Съюза посредством Регламент (ЕО) № 392/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година относно отговорността на превозвачите на пътници по море в случай на произшествия⁽¹⁾. По този начин Съюзът упражни компетентност по отношение на въпросите, уредени от този регламент. Отделно решение, отнасящо се до тези разпоредби, предстои да бъде прието, успоредно с настоящото решение.
- (11) Държавите-членки, които ще ратифицират или ще се присъединят към Атинския протокол, следва при възможност да го направят едновременно. Поради това държавите-членки следва да обменят информация относно състоянието на своите процедури за ратификация или присъединяване, за да подготвят, доколкото е възможно, едновременното депозиране на документите си за ратификация или присъединяване. При ратификация или присъединяване към Атинския протокол държавите-членки следва да направят резервата, която се съдържа в насоките на ИМО,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Присъединяването на Европейския съюз към Протокола от 2002 г. към Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 1974 г. („Атинския протокол“) се одобрява от името на Европейския съюз по отношение на членове 10 и 11 от него.

Текстът на тези членове е възпроизведен в приложението.

Член 2

1. Председателят на Съвета е оправомощен да определи лицето или лицата, упълномощени да депозират документа за присъединяване на Съюза към Атинския протокол по отношение на членове 10 и 11 от него, в съответствие с член 17, параграф 2, буква в), член 17, параграф 3 и член 19 от посочения протокол.

2. При депозиране на документа за присъединяване Съюзът прави следната декларация за компетентност:

„По отношение на въпросите, уредени в членове 10 и 11 от Атинския протокол от 2002 г. към Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 1974 г., които са обхванати от член 81 от Договора за функционирането на ЕС, на Съюза е предоставена компетентност от държавите-членки на Европейския съюз, с

изключение на Кралство Дания в съответствие с членове 1 и 2 от Протокол (№ 22) относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на ЕС. Съюзът упражни тази компетентност, като прие Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела.“.

3. При депозиране на документа за присъединяване Съюзът прави следната декларация относно член 17а, параграф 3 от Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 1974 г., изменен с член 11 от Атинския протокол:

„1. Съдебни решения по въпроси, уредени от Атинския протокол от 2002 г. към Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 1974 г., които са постановени от съд на Кралство Белгия, Република България, Чешката република, Федерална република Германия, Република Естония, Ирландия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Република Унгария, Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия, Кралство Швеция или Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, се признават и изпълняват в дадена държава-членка на Европейския съюз съгласно съответните правила на Европейския съюз по въпроса.

2. Съдебни решения по въпроси, уредени от Атинския протокол, които са постановени от съд на Кралство Дания, се признават и изпълняват в дадена държава-членка на Европейския съюз в съответствие със Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела.

3. Съдебни решения по въпроси, уредени от Атинския протокол, които са постановени от съд на трета държава,

а) обвързана от Конвенцията от Лугано относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела от 30 октомври 2007 г., се признават и изпълняват в държавите-членки на Европейския съюз в съответствие с тази конвенция;

б) обвързана от Конвенцията от Лугано относно компетентността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела от 16 септември 1988 г., се признават и изпълняват в държавите-членки на Европейския съюз в съответствие с тази конвенция.“

(1) ОВ L 131, 28.5.2009 г., стр. 24.

4. Лицето или лицата, определени съгласно параграф 1 от настоящия член, прави резервата, която се съдържа в насоките на ИМО, при депозирането на документа за присъединяване на Съюза към Атинския протокол по отношение на членове 10 и 11 от него.

Член 3

Съюзът депозира документа за присъединяването си към Атинския протокол по отношение на членове 10 и 11 от него до 31 декември 2011 г.

Член 4

Държавите-членки предприемат необходимите стъпки, за да депозират документите за ратификация или присъединяване към Атинския протокол в разумен срок и при възможност до 31 декември 2011 г.

Съставено в Брюксел на 12 декември 2011 година.

За Съвета
Председател
S. NOWAK

ПРИЛОЖЕНИЕ

ПРЕВОД

ЧЛЕНОВЕ 10 И 11 ОТ ПРОТОКОЛА ОТ 2002 г. КЪМ АТИНСКАТА КОНВЕНЦИЯ ОТНОСНО ПРЕВОЗА НА ПЪТНИЦИ И ЛИЧНИЯ ИМ БАГАЖ ПО МОРЕ ОТ 1974 г.**Член 10**

Член 17 от конвенцията се заменя със следния текст:

„Член 17**Компетентен съд**

1. Исковите на основание членове 3 и 4 от настоящата конвенция се предявяват пред едно от изброените по-долу съдилища по избор на ищеца, при условие че съдът се намира в държава — страна по конвенцията, и при спазване на вътрешното право на всяка държава — страна по конвенцията, относно подсъдността в държави с няколко възможни компетентни съдилища:

- а) съдът на държавата по постоянно пребиваване или основно място на дейност на ответника, или
 - б) съдът на държавата, от която се отплава, или на държавата по местоназначение според договора за превоз, или
 - в) съдът на държавата по местоживееие или постоянно пребиваване на ищеца, ако ответникът извършва дейност в тази държава и попада под нейната юрисдикция, или
 - г) съдът на държавата, в която е сключен договорът за превоз, ако ответникът извършва дейност в тази държава и попада под нейната юрисдикция.
2. Исковите на основание член 4а от настоящата конвенция се предявяват по избор на ищеца пред едно от съдилищата, пред които може да бъде предявен иск срещу превозвача или фактическия превозвач съгласно параграф 1.
3. След настъпване на инцидента, от който произтичат вредите, страните могат да се споразумеят относно компет-

ентния съд или арбитраж, пред който да бъде предявен искът за обезщетение.“

Член 11

Добавя се следният текст като член 17а от конвенцията:

„Член 17а**Признаване и изпълнение**

1. Всяко решение на компетентен съд в съответствие с член 17, подлежащо на изпълнение в държавата, в която е постановено и в която не подлежи повече на преглед с редовни средства за правна защита, се признава във всяка държава — страна по конвенцията, с изключение на

- а) случаите, в които съдебното решение е било постановено чрез измама; или
- б) случаите, в които ответникът не е бил уведомен в разумен срок и когато не му е била дадена справедлива възможност да изложи защитата си.

2. Съдебно решение, признато съгласно параграф 1, подлежи на изпълнение във всяка държава — страна по конвенцията, ако са спазени формалните изисквания в тази държава. Формалните изисквания не позволяват делото да бъде възобновено по същество.

3. Държава — страна по настоящия протокол, може да прилага други правила за признаване и изпълнение на съдебни решения, при условие че техните последици гарантират признаване и изпълнение на съдебните решения най-малко в степента, посочена в параграфи 1 и 2.“

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 13/2012 НА СЪВЕТА

от 6 януари 2012 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 1292/2007 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на фолио от полиетилен терефталат (ПЕТ) с произход от Индия

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 г. за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност⁽¹⁾ („основният регламент“), и по-специално член 9, параграф 4 и член 11, параграфи 3, 5 и 6 от него,

като взе предвид предложението, представено от Европейската комисия („Комисията“) след консултации с консултативния комитет,

като има предвид, че:

А. ПРОЦЕДУРА

1. Предишни разследвания и съществуващи антидъмпингови мерки

- (1) През август 2001 г. с Регламент (ЕО) № 1676/2001⁽²⁾ Съветът наложи окончателно антидъмпингово мито върху вноса на фолио от полиетилен терефталат (ПЕТ) с произход, *inter alia*, от Индия. Мерките се изразяваха в налагане на адвалорно антидъмпингово мито в размер между 0 % и 62,6 % върху вноса от поименно изброени производители износители, като към вноса от всички други дружества беше приложена остатъчна митническа ставка в размер на 53,3 %.
- (2) През август 2001 г. с Решение 2001/645/ЕО⁽³⁾ Комисията прие ценови гаранции, предложени от пет индийски производители. Приемането на гаранциите впоследствие бе оттеглено⁽⁴⁾ през март 2006 г.
- (3) През март 2006 г. с Регламент (ЕО) № 366/2006⁽⁵⁾ Съветът измени мерките, наложени с Регламент (ЕО) № 1676/2001. Наложено антидъмпингово мито беше в размер между 0 % и 18 %, предвид констатациите от преразглеждането с оглед изтичане на срока на действие на окончателните изравнителни мита, които са подробно изложени в Регламент (ЕО) № 367/2006 на Съвета⁽⁶⁾.

(4) През септември 2006 г., въз основа на подадено заявление от нов производител износител, с Регламент (ЕО) № 1424/2006⁽⁷⁾ Съветът измени Регламент (ЕО) № 1676/2001 по отношение на един индийски износител. С измененния регламент беше определен дъмпингов марж в размер на 15,5 % за оказалите съдействие дружества, които не бяха включени в извадката, и ставка на антидъмпинговото мито в размер на 3,5 % за засегнатото дружество, като беше взет предвид размерът на маржа на субсидията по отношение на износа на дружеството, установен в хода на антисубсидийното разследване, довело до приемането на Регламент (ЕО) № 367/2006. Тъй като за дружеството не е определено индивидуално изравнително мито, беше приложена ставката, определена за всички останали дружества.

(5) През ноември 2007 г. с Регламент (ЕО) № 1292/2007⁽⁸⁾ Съветът наложи окончателно антидъмпингово мито върху вноса на фолио от ПЕТ с произход от Индия след преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на мярката в съответствие с член 11, параграф 2 от основния регламент. Със същия регламент бе прекратено частично междинно преразглеждане в съответствие с член 11, параграф 3 от основния регламент, ограничено по обхват до проучване на дъмпинга по отношение на един индийски производител износител.

(6) С Регламент (ЕО) № 1292/2007 също така се запазва в сила разширеното приложно поле на мерките по отношение на Бразилия и Израел, като някои дружества са освободени от посочените мерки. Последното изменение на Регламент (ЕО) № 1292/2007 в това отношение бе направено с Регламент за изпълнение (ЕС) № 806/2010 на Съвета⁽⁹⁾.

(7) През януари 2009 г., след открито от Комисията по нейна собствена инициатива частично междинно преразглеждане на субсидирането по отношение на петима индийски производители на фолио от ПЕТ, с Регламент (ЕО) № 15/2009⁽¹⁰⁾ Съветът измени окончателните антидъмпингови мита, наложени на тези дружества с Регламент (ЕО) № 1292/2007, както и окончателните изравнителни мита, наложени на тези дружества с Регламент (ЕО) № 367/2006.

⁽¹⁾ ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 51.

⁽²⁾ ОВ L 227, 23.8.2001 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 227, 23.8.2001 г., стр. 56.

⁽⁴⁾ ОВ L 68, 8.3.2006 г., стр. 37.

⁽⁵⁾ ОВ L 68, 8.3.2006 г., стр. 6.

⁽⁶⁾ ОВ L 68, 8.3.2006 г., стр. 15.

⁽⁷⁾ ОВ L 270, 29.9.2006 г., стр. 1.

⁽⁸⁾ ОВ L 288, 6.11.2007 г., стр. 1.

⁽⁹⁾ ОВ L 242, 15.9.2010 г., стр. 6.

⁽¹⁰⁾ ОВ L 6, 10.1.2009 г., стр. 1.

(8) През май 2011 г. с Регламент за изпълнение (ЕС) № 469/2011 ⁽¹⁾ Съветът измени Регламент (ЕО) № 1292/2007, като по този начин коригира ставките на антидъмпинговите мита с оглед изтичането на 9 март 2011 г. ⁽²⁾ на срока на действие на изравнителното мито, наложено с Регламент (ЕО) № 367/2006.

(9) Заявителят за настоящото междинно преразглеждане — Ester Industries Limited — понастоящем е обект на окончателно антидъмпингово мито в размер на 29,3 %.

2. Искане за частично междинно преразглеждане

(10) През юли 2010 г. Комисията получи искане за частично междинно преразглеждане съгласно член 11, параграф 3 от основния регламент. Искането, което е ограничено по обхват до проучване на дъмпинга, бе подадено от Ester Industries Limited, индийски производител износител („Ester“ или „заявителят“). В искането си заявителят посочи, че обстоятелствата, въз основа на които са били наложени мерките, са се променили и че тези промени са с дълготраен характер. Заявителят представи *prima facie* доказателства за това, че по-нататъшното прилагане на мярката в сегашния ѝ размер вече не е необходимо за компенсиране на дъмпинга.

3. Откриване на преразглеждане

(11) Като установи, след консултации с консултативния комитет, че съществуват достатъчно доказателства, които обосновават откриването на частично междинно преразглеждане, Комисията обяви чрез известие, публикувано на 29 октомври 2010 г. в Официален вестник на Европейския съюз ⁽³⁾ („известие за откриване“), откриването на частично междинно преразглеждане в съответствие с член 11, параграф 3 от основния регламент, ограничено по обхват до проучване на дъмпинга по отношение на заявителя.

(12) В известието за откриване се посочваше, че с частичното междинно преразглеждане също така ще бъде оценена необходимостта, в зависимост от констатациите от преразглеждането, от изменение на митническата ставка, която понастоящем се прилага за вноса на разглеждания продукт, осъществяван от производители износители от засегнатата държава, които не са посочени поименно в член 2, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1292/2007, т.е. ставката на антидъмпинговото мито, посочена в регламента като приложима за „всички други дружества“ в Индия.

4. Разследване

(13) Разследването по отношение на равнището на дъмпинга обхваща периода от 1 октомври 2009 г. до 30 септември 2010 г. („период на разследване с оглед на преразглеждането“ или „ПРП“).

(14) Комисията официално уведоми заявителя, органите в държавата износител и промишлеността от Съюза за започването на разследването в рамките на частичното междинно преразглеждане. На заинтересованите страни беше дадена възможност да изложат писмено становищата си и да бъдат изслушани.

(15) С цел получаване на необходимата информация за своето разследване Комисията изпрати въпросник на заявителя и получи отговор в рамките на посочения за целта срок.

(16) Комисията изиска и провери цялата информация, която счете за необходима за определяне на дъмпинга. Беше извършена проверка на място в помещенията на заявителя.

Б. РАЗГЛЕЖДАН ПРОДУКТ И СХОДЕН ПРОДУКТ

1. Разглеждан продукт

(17) Разглежданият в рамките на настоящото преразглеждане продукт е същият като определения в изменения Регламент (ЕО) № 1292/2007 за налагане на мерките, които са в сила, а именно фолио от полиетилен терефталат (ПЕТ) с произход от Индия, класирано понастоящем в кодове по КН ex 3920 62 19 и ex 3920 62 90.

2. Сходен продукт

(18) Подобно на предходните разследвания и настоящото разследване показва, че фолиото от PET, произведено в Индия и изнасяно за Съюза, и фолиото от PET, произведено и продавано на вътрешния пазар в Индия, както и фолиото от PET, произведено и продавано в ЕС от производителите на Съюза, имат еднакви основни физични и химични характеристики и са предназначени за същите основни видове употреба.

(19) Поради това тези продукти се считат за сходни по смисъла на член 1, параграф 4 от основния регламент.

В. ДЪМПИНГ

а) Нормална стойност

(20) Съгласно член 2, параграф 2 от основния регламент Комисията най-напред провери дали продажбите на сходния продукт, реализирани на вътрешния пазар от страна на заявителя към независими клиенти, са били представителни, т.е. дали общият обем на тези продажби е бил равен на най-малко 5 % от общия обем на съответстващите експортни продажби за Съюза.

(21) Впоследствие Комисията определи онези видове на сходния продукт, продавани на вътрешния пазар от дружеството, които са идентични или пряко сравними с видовете, продадени за износ към Съюза.

(22) Беше проучено допълнително дали продажбите на вътрешния пазар на заявителя са представителни за всички видове на продукта, т.е. дали продажбите на вътрешния пазар на всеки вид продукт са съставлявали поне 5 % от обема на продажбите на същия продукт, осъществени за Съюза. За видовете на продукта, чиито продажби на вътрешния пазар са били в представителни количества, бе проверено дали тези продажби са били извършени при обичайни търговски условия в съответствие с член 2, параграф 4 от основния регламент.

(23) Проверката дали вътрешните продажби на всеки вид на продукта, продаван на вътрешния пазар в представителни количества, могат да бъдат разглеждани като извършени при обичайни търговски условия беше извършена посредством установяването на дела на донеслите печалба продажби на въпросния вид продукти към

⁽¹⁾ ОВ L 129, 17.5.2011 г., стр. 1.

⁽²⁾ Известие за изтичане на срока (ОВ С 68, 3.3.2011 г., стр. 6).

⁽³⁾ ОВ С 294, 29.10.2010 г., стр. 10.

независими клиенти. Във всички случаи, когато продажбите на вътрешния пазар на даден вид на продукта бяха направени в достатъчно количество при обичайни търговски условия, нормалната стойност се основаваше на действителната цена на вътрешния пазар, изчислена като среднопретеглена стойност на всички продажби на вътрешния пазар на въпросния вид, извършени по време на ПРП.

- (24) За останалите видове на продукта, чиито продажби на вътрешния пазар не са били в представителни количества или не са били извършени при обичайни търговски условия, нормалната стойност беше конструирана в съответствие с член 2, параграф 3 от основния регламент. Нормалната стойност беше определена, като към производствените разходи на изнасяните видове, които при необходимост бяха коригирани, беше добавен разумен процент за разходи за реализация, общи и административни разходи и разумен марж на печалбата въз основа на реалните данни за производството и продажбите на сходния продукт при обичайни търговски условия от разследвания производител в съответствие с първото изречение от член 2, параграф 6 от основния регламент.

б) Експортна цена

- (25) При предходното частично междинно преразглеждане, довело до приемането на Регламент (ЕО) № 366/2006, бе решено, че приемането на ценови гаранции е повлияло предишните експортни цени, като ги е направило ненадеждни за определянето на бъдещото експортно поведение. При това междинно преразглеждане, като се има предвид, че Ester продава разглеждания продукт в значителни количества на световния пазар, беше решено експортната цена да бъде определена въз основа на действително заплащани или дължими цени за всички трети страни.
- (26) Припомня се, че приемането на ценови гаранции бе оттеглено през март 2006 г., т.е. повече от три години преди настоящия ПРП. Следователно експортните цени на Ester за Съюза през текущия ПРП не са били повлияни от ценови гаранции. Затова може да се заключи, че те могат да се считат за надеждни за установяването на бъдещото поведение по отношение на износа.
- (27) Тъй като всички експортни продажби на заявителя за Съюза са били извършени пряко на независими клиенти, експортните цени бяха формирани на основата на реално платените или дължими цени за разглеждания продукт съгласно член 2, параграф 8 от основния регламент.

в) Сравнение

- (28) Сравнението между среднопретеглената нормална стойност и среднопретеглената експортна цена беше извършено на базата на цена франко завода и на едно и също ниво на търговия. В съответствие с член 2, параграф 10 от основния регламент и с цел да се осигури обективно сравнение между нормалната стойност и експортната цена бяха отчетени разликите във факторите, които влияят на цените и на тяхната сравнимост. За целта, когато беше приложимо и обосновано, под формата на корекции бяха взети предвид разликите по отношение на платените от заявителя разходи за

транспорт, застраховка, обработка, товарене и допълнителни разходи, за комисиони, финансови разходи и разходи за опаковане.

- (29) Заявителят изтъкна, че в сравнение с предишното разследване в рамките на междинното преразглеждане, сега той предлага на своите клиенти по-разнообразни химически покрития и този аспект трябва да бъде взет предвид при класирането на разглеждания продукт в различни видове продукти. Въпреки това дружеството не доказва, че наличието на различни видове химически покрития влияе върху сравнимостта на цените, и по-специално че клиентите редовно са плащали различни цени на вътрешния пазар и на експортния пазар на ЕС в зависимост от вида на химическото покритие. Следователно трябва да бъде запазена приложената при предишните разследвания класификация на продукта и твърдението да бъде отхвърлено.

- (30) Заявителят също поиска корекция на експортните цени въз основа на ползите, получени при износ съгласно схемата за вписване на митата (DEPB) на база след износа. В тази връзка бе установено, че съгласно тази схема получените при износа на разглеждания продукт кредити биха могли да се използват за компенсиране на митата, дължими върху вноса на всички стоки или биха могли да се продават свободно на други дружества. В допълнение, не съществува задължение внасяните стоки да бъдат използвани само в производството на изнасяния разглеждан продукт. Естер не доказа, че ползите по DEPB оказват влияние върху сравнимостта на цените, и по-специално че клиентите редовно са плащали различни цени на вътрешния пазар поради ползите по DEPB. Поради това твърдението беше отхвърлено.

- (31) Освен това заявителят поиска корекция на експортната цена въз основа на ползите, получени в рамките на схемата за насърчаване на износа чрез внос на производствено оборудване (EPCG) и схемата за експортни кредити. В тази връзка следва да се отбележи, че подобно на другите схеми, посочени по-горе, не съществува задължение внасяните по схемата EPCG стоки да бъдат използвани само в производството на изнасяния разглеждан продукт. На второ място, заявителят не представи никакви доказателства за изрична връзка между ценообразуването на стоките за износ и ползите, получени в рамките на схемата EPCG и схемите за експортни кредити. И на последно място, заявителят не доказва, че ползите по тези две схеми са оказали влияние върху сравнимостта на цените, и по-специално че клиентите редовно са плащали различни цени на вътрешния пазар поради ползите по схемата EPCG и схемите за експортни кредити. Поради това твърдението трябва да бъде отхвърлено.

г) Дъмпингов марж

- (32) Както е предвидено в член 2, параграф 11 от основния регламент, среднопретеглената нормална стойност по видове на продукта бе сравнена със среднопретеглената експортна цена за съответния вид на разглеждания продукт. След направените забележки във връзка с оповестяването, изложени в съображения 44 и 45 по-долу, дъмпинговият марж, изразен като процент от CIF цената на границата на Съюза, без платено мито, е 8,3 %.

Г. ДЪЛГОТРАЕН ХАРАКТЕР НА ПРОМЯНАТА В ОБСТОЯТЕЛСТВАТА

- (33) В съответствие с член 11, параграф 3 от основния регламент беше проучено също така дали има основание промяната в обстоятелствата да бъде разглеждана като промяна с дълготраен характер.
- (34) В това отношение разследването показва, че Ester действително са предприели редица мерки за намаляване на разходите и подобряване на ефективността. Поспециално дружеството се е модернизирало и е изградило нова производствена линия. Освен това в резултат на значително увеличение в производството режийните разходи съществено са намалели. Дружеството също така е съумяло да организира снабдяването си със суровини по по-ефективен начин (от по-близко място) и по този начин да намали значително разходите за навло. Това намаление на разходите има пряко въздействие върху дъмпинговия марж. Следователно тази промяна в обстоятелствата може да бъде счетена за промяна с дълготраен характер.
- (35) Що се отнася до експортната цена, разследването показва определена стабилност в политиката на ценообразуване на Ester в продължение на дълъг период, между 2006 г. (годината, в която гаранцията бе отменена) и 2010 г. (почти в края на ПРП). Като се има предвид тази промяна в методологията за определяне на експортната цена на Ester за Съюза, както е описано в съображения 24 и 25 по-горе, и горепоменатата стабилност на цените, новоизчисленият дъмпингов марж вероятно ще бъде с дълготраен характер.
- (36) Поради това бе счетено, че няма вероятност обстоятелствата, довели до откриване на това междинно преразглеждане, да се променят в близко бъдеще по начин, който да се отрази на констатациите, направени в хода на междинното преразглеждане. Поради това се стигна до заключението, че променените обстоятелства са с дълготраен характер и че прилагането на мярката в сегашния ѝ размер вече не е обосновано.

Д. АНТИДЪМПИНГОВИ МЕРКИ

- (37) Един производител износител заяви, че средният дъмпингов марж за извадката следва да бъде преизчислен, в случай че настоящото междинно преразглеждане установи по-нисък дъмпингов марж за Ester (което беше едно от дружествата в извадката) в сравнение с по-рано установения. Следва да се припомни, че обхватът на настоящото частично междинно преразглеждане съгласно член 11, параграф 3 от основния регламент е изрично ограничен до преразглеждане на дъмпинговия марж на заявителя, отделен износител, а именно Ester. Поради това разследването бе ограничено до специфичното положение на заявителя, като се вземат предвид всички относими и надлежно документирани доказателства⁽¹⁾. Заклученията, направени на тази основа, не са уместни за другите дружества в извадката или всякакви други производители износители от засегнатата страна.

⁽¹⁾ Решение на Общия съд от 17 декември 2010 г., *EWRIA и други/Комисия*, дело T-369/08, точки 7 и 79 и съдебната практика, цитирана в него.

- (38) Счита се, че определянето на нов среднопретеглен дъмпингов марж за извадката в съответствие с член 9, параграф 6 от основния регламент при такива обстоятелства не е нито юридически възможно, нито е икономически подходящо, поради изброените по-долу причини. Следва да се припомни, че изчисляването на среднопретегления дъмпингов марж за извадката ще се използва само когато в контекста на дадено разследване се смята, че броят на износителите е толкова голям, че индивидуалното разследване на всички съдействащи износители ще натовари ненужно институциите и ще осуети приключването на разследването в рамките на задължителния срок, определен в основния регламент. След това се приема, че изчислението на среднопретегления марж на основата на дъмпинговите маржове на включените в извадката износители е представително за дъмпинговия марж на невключените в извадката съдействащи износители. Това може да бъде валидно единствено ако това изчисление е направено въз основа на дъмпинговите маржове, които се отнасят за същия период от време. Нито едно от горепосочените обстоятелства не е налице в контекста на частично междинно преразглеждане, ограничено до едно дружество, първоначално включено в извадката, като настоящото разследване. Вследствие на това се стигна до заключението, че фактическите обстоятелства на настоящото частично междинно преразглеждане са такива, че разпоредбите на член 9, параграф 6 не се прилагат ясно.
- (39) Необходимо е да се припомни, че изявлението в известието за откриване на процедура, съгласно което „ако се установи, че мерките следва да се отменят или изменят за заявителя, може да е необходимо да се измени размерът на митото, понастоящем приложимо за вноса на разглеждания продукт от други дружества от Индия“ означава, че в резултат на преразглеждането се заключава, че остатъчното мито може да се увеличи, за да се избегне заобикаляне на мерките⁽²⁾. Тъй като ставката на прилаганото за заявителя мито е преразглеждана в посока към намаляване, горепосочената разпоредба на известието за откриване не е приложима.
- (40) С оглед на причините, описани в съображения 37—39 по-горе, твърдението, че средният за извадката дъмпингов марж следва да бъде преизчислен, трябва да бъде отхвърлено.
- (41) Заинтересованите страни бяха уведомени за съществените факти и съображения, на които се основаваше намерението да бъде предложено изменение на митническата ставка, приложима за заявителя, и им бе предоставена възможност да направят коментари.
- (42) Заявителят повтори твърденията си относно класирането на продукта, упоменато в съображение 29, както и претенциите си по отношение на корекцията в експортната цена, дължаща се на ползите от DEPB, EPCG и схемите за експортни кредити, съгласно описаното в съображения 30 и 31. Тъй като обаче не бяха представени нови елементи, които биха могли да променят констатациите на Комисията, твърденията бяха отхвърлени.

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 270/2010 на Съвета от 29 март 2010 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 452/2007 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на дъски за гладене с произход, *inter alia*, от Китайската народна република (ОВ L 84, 31.3.2010 г., стр. 13).

(43) Заявителят освен това оспори метода на изчисляване на CIF стойността на тези трансакции, осъществени по цени франко границата. При определяне на единичната CIF цена Комисията е съотнесла общия обем на разходите за навло, платени от дружеството за всички експортни трансакции, включително трансакции франко границата. Дружеството заяви, че общата стойност на разходите за навло е трябвало да бъде съотнесена само към CIF трансакциите. Това възражение бе прието.

(44) На последно място, заявителят изтъкна, че не всички продажби от извадката са били изключени от определянето на дъмпинговия марж. Това твърдение също бе прието.

(45) След разследването за преразглеждане предложеният преразгледан дъмпингов марж и ставка на антидъмпин-

говото мито, които се прилагат по отношение на вноса на разглеждания продукт, произведен от Ester Industries Limited, възлизат на 8,3 %,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Вписването, отнасящо се до Ester Industries Limited в таблицата в член 2, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1292/2007, се заменя със следното:

„Ester Industries Limited, DLF City, Phase II, Sector 25, Gurgaon, Haryana - 122022, Индия	8,3	A026“
--	-----	-------

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 6 януари 2012 година.

За Съвета
Председател
N. WAMMEN

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 14/2012 НА СЪВЕТА

от 9 януари 2012 година

за разширяване на обхвата на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент за изпълнение (ЕС) № 511/2010 върху вноса на някои видове жици от молибден с произход от Китайската народна република, към вноса на някои видове жици от молибден, изпратен от Малайзия, независимо дали е деклариран с произход от Малайзия или не, и за прекратяване на разследването по отношение на вноса, изпратен от Швейцария

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 г. за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност⁽¹⁾ („основният регламент“), и по-специално член 13 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия („Комисията“), представено след консултация с Консултативния комитет,

като има предвид, че:

А. ПРОЦЕДУРА

1. Съществуващи мерки

- (1) С Регламент за изпълнение (ЕС) № 511/2010⁽²⁾ („първоначалният регламент“) Съветът наложи окончателно антидъмпингово мито от 64,3 % върху вноса на някои видове жици от молибден, както са определени в член 1, параграф 1 от посочения регламент („разглежданият продукт“) с произход от Китайската народна република („КНР“ или „разглежданата държава“). По-долу тези мерки ще бъдат наричани „мерките в сила“, а разследването, довело до мерките, наложени с първоначалния регламент, по-долу ще бъде наричано „първоначалното разследване“.

2. Искане

- (2) На 4 април 2011 г. Комисията получи искане съгласно член 13, параграф 3 от основния регламент да разследва твърдяното заобикаляне на мерките в сила. Искането е подадено от Европейската асоциация на металопроизводителите (Eurometaux) от името на производител от Съюза на някои видове жици от молибден („заявителят“).
- (3) В искането се твърдеше, че след налагането на мерките в сила е настъпила съществена промяна в модела на търговия между КНР, Малайзия и Швейцария, от една страна, и Европейския съюз от друга. Заявителят заяви, че тази промяна се дължи на претоварването на жици от молибден през Малайзия или Швейцария.
- (4) В искането се заключава, че няма други достатъчно основателни причини или икономическа обосновка за претоварването освен съществуването на мерките в сила.
- (5) И накрая, заявителят твърди, че коригиращият ефект на мерките в сила е отслабен по отношение на количествата и на цените и че цените на жиците от молибден от

Малайзия и Швейцария са дъмпингови спрямо нормалната стойност, установена при първоначалното разследване.

3. Откриване

- (6) След като установи, след проведени консултации с Консултативния комитет, че съществуват достатъчно основания *prima facie* за започване на разследване на основание член 13 от основния регламент, Комисията започна разследване по реда на Регламент (ЕС) № 477/2011⁽³⁾ („регламентът за започване на разследване“). Съгласно член 13, параграф 3 и член 14, параграф 5 от основния регламент, Комисията, посредством регламента за започване на разследване, също нареди на митническите власти да въведат режим на регистрация на вноса на разглеждания продукт от Малайзия или Швейцария, независимо дали е деклариран с произход от Малайзия или Швейцария или не, считано от 19 май 2011 г.

4. Разследване

- (7) Комисията уведоми официално властите на КНР, Малайзия и Швейцария, производителите износители и търговците в тези държави, вносителите в Съюза, за които е известно, че са засегнати страни, както и промишлеността на Съюза за започването на разследване.
- (8) Бяха изпратени въпросници до производителите/износители от Малайзия, Швейцария и КНР, както и до вносителите в Съюза, за които е известно, че са засегнати, и/или посочени в искането. На заинтересованите страни бе дадена възможност да изразят в писмена форма своите становища и да поискат да бъдат изслушани в срока, указан в регламента за започване на разследване. Всички страни бяха информирани, че неоказването на съдействие би могло да доведе до прилагането на член 18 от основния регламент и заключенията да бъдат направени въз основа на наличните факти.
- (9) Един вносител от Съюза се свърза с Комисията, като заяви, че той никога не е закупувал жици от молибден от страни извън Съюза.
- (10) Две малайзийски дружества заявиха, че през ПР, посочен в съображение 14, те нито са произвеждали, нито са изнасяли за Съюза жици от молибден.
- (11) Едно швейцарско дружество заяви, че не е участвало в производството или продажбата на жици от молибден през последните три години.

⁽¹⁾ ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 51.

⁽²⁾ ОВ L 150, 16.6.2010 г., стр. 17.

⁽³⁾ ОВ L 131, 18.5.2011 г., стр. 14.

(12) Един производител от КНР отговори на въпросника, като посочи, че от 2009 г. насам не е изнасял жици от молибден нито за Съюза, нито за Малайзия или за Швейцария.

(13) Комисията не получи коментари от органите на КНР, нито от малайзийските или швейцарските органи.

5. Период на разследване

(14) Периодът на разследването обхваща периода от 1 април 2010 г. до 31 март 2011 г. („ПР“). Събрани бяха данни за периода от 2007 г. до края на ПР („разглежданият период“), с оглед разследване на твърденията за промяна в модела на търговия.

Б. РЕЗУЛТАТИ ОТ РАЗСЛЕДВАНЕТО

1. Общи съображения/степен на съдействие

(15) Както беше посочено в съображение 10, само две дружества в Малайзия оказваха съдействие, но те не са изнасяли разглеждания продукт за Съюза през ПР. Както е упоменато в съображение 11, само едно швейцарско дружество е представило информация, съгласно която то не е било заето с производството или продажбата на разглеждания продукт през последните три години. Следователно констатациите в настоящото разследване трябваше да се основават на наличните факти, в съответствие с член 18 от основния регламент.

(16) В съответствие с член 13, параграф 1 от основния регламент, оценката на възможните практики на заобикаляне беше направена чрез последователен анализ на следните факти: 1) дали е налице промяна в модела на търговия между КНР, Малайзия и Швейцария, от една страна, и Европейския съюз от друга; 2) дали тази промяна произтича от практика, процес или дейност, за които няма други достатъчно основателни причини или икономическа обосновка освен налагането на митото; 3) дали има доказателства за нанесена вреда или за това, че коригиращият ефект на митото е бил отслабен по отношение на цените и/или количествата на сходния продукт; и 4) дали има доказателства за дъмпинг по отношение на нормалните стойности, предварително установени за сходния продукт, ако това е необходимо съгласно разпоредбите на член 2 от основния регламент.

2. Разглеждан продукт и сходен продукт

(17) Разглежданият продукт е, както е определено в първоначалното разследване, жици от молибден с 99,95 % минимално тегловно съдържание на молибден, с максимално напречно сечение над 1,35 mm, но не по-голямо от 4,0 mm, с произход от КНР, класирани понастоящем в код по КН ex 8102 96 00.

(18) Продуктът, обект на разследването, е същият като определения в съображение 17, но е изпратен от Малайзия или Швейцария, независимо дали е деклариран с произход от Малайзия или Швейцария или не.

(19) Що се отнася до вноса, деклариран с произход от Швейцария, бе установено, въз основа на данни от база данни Surveillance II, че през ПР не се осъществява внос на разглеждания продукт в Съюза.

(20) Що се отнася до вноса, деклариран като внос с произход от Малайзия, при липса на съдействие сравнението на жиците от молибден, изнасяни за Съюза от КНР с жиците от молибден, изпращани от Малайзия за Съюза се основаваше на наличната информация в съответствие с член 18 от основния регламент, включително информацията, представена в искането. Нищо в информацията, получена при настоящото разследване, не показва, че жиците от молибден, изнасяни за Съюза от КНР, и жиците от молибден, изпратен от Малайзия за Съюза, нямат едни и същи основни физически характеристики и една и съща употреба. Следователно те се разглеждат като сходни продукти по смисъла на член 1, параграф 4 от основния регламент. По време на разследването не са подадени никакви документи в противоречие на това.

3. Промяна в модела на търговия

Внос на жици от молибден в Съюза

3.1. КНР и Малайзия

(21) Поради липсата на съдействие от страна на производителите износители от КНР, за да се оцени нивото на вноса за 2010 г. и ПР бяха сравнени данни от различни статистически източници. Те включваха както обществено достъпни източници като Евростат, така и други източници като базата данни съгласно член 14, параграф 6 от основния регламент и базата данни Surveillance II.

(22) Както е посочено в съображение 27 от първоначалния регламент, вносът от КНР е възлизал на 87 тона през 2007 г., 100 тона през 2008 г. и 97 тона през периода на първоначалното разследване (1 април 2008 г.—31 март 2009 г.).

(23) Вносът на разглеждания продукт от КНР е намалял значително след налагането на мерките (от 97 тона през първоначалния период на разследване до под 10 тона през ПР). От друга страна, вносът от Малайзия е нараснал от нулево равнище през 2009 г. до около 6 тона през ПР.

3.2. КНР и Швейцария

(24) Съгласно данни на Евростат, т.е. данни на равнище кодове по КН, вносът от Швейцария се е увеличил от почти никакъв през 2009 г. и предходните години до 5 тона през 2010 и 2011 г. Разследването обаче не установи осъществяване на внос на разглеждания продукт за Съюза от Швейцария, деклариран с произход от Швейцария, през ПР. Освен това такъв внос не е бил осъществяван и през цялата 2010 г., а първоначалните временни мерки са били в сила от декември 2009 г.

3.3. Внос от КНР в Малайзия и в Швейцария

- (25) Статистически източници от КНР сочат, че износ на разглеждания продукт за Малайзия е започнал да се осъществява през 2010 г., докато през 2009 г. и 2008 г. са били изнесени незначителни количества.
- (26) Швейцарските статистически източници сочат, че внос от КНР за Швейцария е започнал да се осъществява през 2010 г. и е продължил през 2011 г., въпреки че през 2009 г. и 2008 г. са били внесени незначителни количества. Въпреки това тези данни за вноса се отнасят за равнище кодове по КН и поради това обхватът е по-широк от определението за разглеждания продукт в настоящото разследване. Както е отбелязано по-горе, бе установено, че износ на разглеждания продукт от Швейцария за Съюза, деклариран с произход от Швейцария, не е имало. Следователно разследването не можа да установи наличието на практики по претоварване на жици от молибден с произход от КНР през Швейцария.

3.4. Заключение относно промяната в модела на търговия

Малайзия

- (27) Общото намаление на износа на разглеждания продукт от КНР за Съюза от 2010 г. нататък и паралелното увеличаване на износа от Малайзия и от КНР за Малайзия след налагането на първоначалните мерки представлява промяна в модела на търговия между гореспоменатите страни, от една страна, и Европейския съюз от друга.

Швейцария

- (28) Що се отнася до Швейцария, не беше установена промяна в модела на търговия между КНР, Швейцария и Съюза по отношение на вноса на разглеждания продукт. Следователно разследването относно възможно заобикаляне на антидъмпинговите мерки чрез внос на жици от молибден, изпратен от Швейцария, следва да бъде прекратено.

4. Естество на практиката на заобикаляне и отсъствие на достатъчно основателни причини или икономическа обосновка

- (29) Член 13, параграф 1 от основния регламент съдържа изискването промяната в модела на търговия да произтича от практика, процес или дейност, за които няма други достатъчно основателни причини или икономическа обосновка освен налагането на митото. Практиката, процесът или дейността включва, *inter alia*, изпращането на продукта, предмет на мерките, през трети държави.

- (30) Сравнението на търговските потоци между КНР и Малайзия, от една страна, и Малайзия и Съюза, от друга, показва наличието на практики по претоварване. Твърдението в искането не беше оспорено от нито един оператор, нито тези от КНР или Малайзия, нито тези от Съюза. Припомня се, че нито един от производителите на жици от молибден от Малайзия не оказа съдействие на настоящото разследване.

- (31) Разследването не установи други достатъчно основателни причини или икономическа обосновка за претоварването, освен избягването на мерките в сила. Не бяха установени елементи, различни от избягването на заплащането на митото, които да могат да се считат за компенсация за разходите за претоварване на разглеждания продукт от КНР през Малайзия.

- (32) Това заключение се потвърждава от факта, че нито един производител на жици от молибден от Малайзия не се отзова по време на настоящото разследване.

- (33) Освен това следва да се отбележи, че вносът от Малайзия е бил преустановен около момента на публикуване на регламента за започване на разследване.

- (34) Следователно се прави заключението, че при липса на други достатъчно основателни причини или икономическа обосновка по смисъла на второто изречение от член 13, параграф 1 от основния регламент, промяната в модела на търговия между КНР и Малайзия, от една страна, и Европейския съюз от друга, се е дължала на налагането на мерките в сила.

5. Отслабване на коригиращия ефект на митото по отношение на цените и/или количествата на сходния продукт

- (35) За да се оцени дали внесените продукти от Малайзия са отслабили, по отношение на количествата и цените, коригиращия ефект на мерките в сила, бяха използвани данни от налични статистически източници, както е описано в съображение 21, като най-надеждни налични данни във връзка с количествата и цените на износа, осъществяван от Малайзия.

- (36) В количествено изражение увеличението на вноса от Малайзия беше оценено като значително. Равнището на вноса от Малайзия през ПР възлиза на около 6 % от нивото на вноса на продукта с произход от КНР за Съюза преди налагането на мерките.

- (37) Сравнението между нивото на елиминиране на вредата, установено в първоначалния регламент, и среднопретеглената експортна цена свидетелства за наличието на продажби на значително занижени цени. Поради това беше направено заключението, че коригиращият ефект на действащите мерки е отслабен, както по отношение на количествата, така и по отношение на цените.

6. Доказателства за дъмпинг във връзка с първоначално установената нормална стойност за сходния продукт

- (38) При липса на съдействие от страна на производител износител експортните цени бяха основани на наличните факти в съответствие с член 18 от основния регламент. Цените, получени от статистически източници съгласно описаното в съображение 21, бяха приети за най-надеждни.
- (39) В съответствие с член 13, параграф 1 от основния регламент бе счетено за целесъобразно за нормална стойност, която да се използва при разследване с оглед предотвратяване на заобикалянето на мерките, да се приеме нормалната стойност, установена при първоначалното разследване. Предвид липсата на съдействие и съгласно член 18 от основния регламент за сравнение между износната цена и нормалната стойност бе счетено за уместно да се предположи, че продуктивният асортимент от стоки, наблюдаван по време на настоящото разследване, е същият като при първоначалното разследване.
- (40) При първоначалното разследване САЩ бе счетена за страна с пазарна икономика, подходяща за страна аналог. Тъй като производителят от страната аналог е имал незначителни продажби на вътрешния пазар на САЩ, бе счетено за неоснователно да се използват данни за продажбите на вътрешния пазар в САЩ с цел определяне или конструиране на нормална стойност. В резултат на това нормалната стойност за КНР беше временно установена въз основа на експортните цени на САЩ за други трети държави, включително за Съюза.
- (41) В съответствие с член 2, параграфи 11 и 12 от основния регламент дъмпингът беше изчислен чрез сравнение на среднопретеглената нормална стойност, определена в първоначалния регламент, и среднопретеглените експортни цени, установени през периода на настоящото разследване, изразени като процент от нетната цена франко границата на Съюза преди обмитаване.
- (42) Сравнението на среднопретеглената нормална стойност и среднопретеглените експортни цени показва наличие на дъмпинг.

В. МЕРКИ

- (43) С оглед на гореизложените констатации се достигна до заключението, че окончателното антидъмпингово мито, наложено върху вноса на някои видове жици от молибден с произход от КНР, е заобиколено чрез претоварване през Малайзия.
- (44) В съответствие с член 13, параграф 1, първото изречение от основния регламент обхватът на съществуващите антидъмпингови мерки по отношение на вноса на разглеждания продукт с произход от КНР следва да бъде разширен, така че да обхваща вноса на същия продукт, изпратен от Малайзия, независимо дали е деклариран с произход от Малайзия или не.
- (45) Мерките, чийто обхват трябва да бъде разширен, са установените с член 1, параграф 2 от Регламент за изпълнение

(ЕС) № 511/2010, които са окончателно антидъмпингово мито в размер на 64,3 %, приложимо за нетната цена франко границата на Съюза преди обмитаване.

- (46) В съответствие с член 13, параграф 3 и член 14, параграф 5 от основния регламент, в които се предвижда мерките с разширен обхват да бъдат прилагани към вноса, влязъл на територията на Съюза при режима на регистрация, въведен с регламента за започване на разследване, следва да бъде събрано мито върху регистрирания внос на жици от молибден, изпратени от Малайзия.

Г. ПРЕКРАТЯВАНЕ НА РАЗСЛЕДВАНЕТО ПО ОТНОШЕНИЕ НА ВНОСА ОТ ШВЕЙЦАРИЯ

- (47) С оглед на констатациите по отношение на Швейцария разследването относно възможно заобикаляне на антидъмпинговите мерки чрез внос на разглеждания продукт, изпратен от Швейцария, следва да бъде приключено и режимът на регистрация на вноса на жици от молибден, изпратен от Швейцария, въведен с регламента за започване на разследване, следва да бъде прекратен.

Д. ИСКАНИЯ ЗА ОСВОБОЖДАВАНЕ

- (48) Припомня се, че по време на настоящото разследване нито един производител/износител на жици от молибден за Съюза не се представи, нито беше открит в Малайзия. Въпреки това от всеки производител от Малайзия, който не е изнасял продукта, обект на разследването в Съюза по време на ПР и който възнамерява да подаде искане за освобождаване от разширеното по обхват антидъмпингово мито в съответствие с член 11, параграф 4 и член 13, параграф 4 от основния регламент, ще бъде поискано да попълни въпросник, за да бъде дадена възможност на Комисията да прецени дали такова освобождаване е основателно. Такова освобождаване може да бъде предоставено след оценка на пазарната ситуация на разглеждания продукт, производствения капацитет и степента на използване на капацитета, снабдяването и продажбите, а също и вероятността от продължаване на практиките, за които не съществуват достатъчно основателни причини или икономическа обосновка, както и доказателства за дъмпинг. Обикновено Комисията извършва и посещение за проверка на място. Искането следва да бъде отправено към Комисията, с цялата съответна информация, в частност с всяка промяна в дейността на дружеството, свързана с производството и продажбите.
- (49) Когато освобождаването е обосновано и след консултации с Консултативния комитет Комисията ще предложи съответно изменение на разширените по обхват мерки в сила. Впоследствие всяко предоставено освобождаване ще бъде обект на наблюдение с цел да се следи за спазването на посочените в него условия.

Е. ОПОВЕСТЯВАНЕ

- (50) Заинтересованите страни бяха информирани за основните факти и съображения, довели до гореизложените заключения, и им бе предоставена възможността да направят коментар и да бъдат изслушани,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Разширява се обхватът на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент за изпълнение (ЕС) № 511/2010 върху вноса на жици от молибден с 99,95 % минимално тегловно съдържание на молибден, с максимално напречно сечение над 1,35 mm, но не по-голямо от 4,0 mm, класирани понастоящем в код по КН ex 8102 96 00 и с произход от Китайската народна република, така че да обхване вноса на жици от молибден с 99,95 % минимално тегловно съдържание на молибден, с максимално напречно сечение над 1,35 mm, но не по-голямо от 4,0 mm, класирани понастоящем в код по КН ex 8102 96 00 (код по ТАРИК 8102 96 00 11), изпратен от Малайзия, независимо дали е деклариран с произход от Малайзия или не.

2. Митата, чийто обхват се разширява с параграф 1, се събират върху вноса, изпратен от Малайзия, независимо дали е деклариран с произход от Малайзия или не, регистриран в съответствие с член 2 от Регламент (ЕС) № 477/2011 и член 13, параграф 3 и член 14, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1225/2009.

3. Прилагат се действащите митнически разпоредби, освен ако не е предвидено друго.

Член 2

1. Исканията за освобождаване от мита, чийто обхват се разширява съгласно член 1, се изготвят в писмена форма на един от официалните езици на Съюза и трябва да бъдат подписани от лице, упълномощено да представлява структурата, поискала освобождаването. Искането трябва да бъде изпратено на следния адрес:

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 9 януари 2012 година.

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N105 4/92
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Факс: +32 2297 98 81

Е-поща: TRADE-13-3-MOLYBDENUM@ec.europa.eu

2. В съответствие с член 13, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 и след консултация с консултативния комитет Комисията може да разреши с решение освобождаването на вноса, който не заобикаля антидъмпинговите мерки, наложени с Регламент за изпълнение (ЕС) № 511/2010, от митото, чийто обхват се разширява с член 1 от настоящия регламент.

Член 3

Прекратява се разследването, започнато с Регламент (ЕС) № 477/2011 относно възможното заобикаляне на антидъмпинговите мерки, наложени с Регламент за изпълнение (ЕС) № 511/2010 върху вноса на някои жици от молибден с произход от Китайската народна република, чрез вноса на някои жици от молибден, изпратен от Швейцария, независимо дали е деклариран с произход от Швейцария, или не.

Член 4

На митническите органи се разпорежда да прекратят режима на регистрация на вноса, въведен в съответствие с член 2 от Регламент (ЕС) № 477/2011.

Член 5

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

За Съвета
Председател
N. WAMMEN

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 15/2012 НА КОМИСИЯТА**от 10 януари 2012 година****за изменение за 162-ри път на Регламент (ЕО) № 881/2002 на Съвета за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с мрежата на Ал Кайда**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 881/2002 на Съвета от 27 май 2002 г. за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с мрежата на Ал Кайда ⁽¹⁾, и по-специално член 7, параграф 1, буква а) и член 7а, параграф 5 от него,

като има предвид, че:

- (1) В приложение I към Регламент (ЕО) № 881/2002 се посочват лицата, групите и образуванията, засегнати от замразяването на средства и икономически ресурси по този регламент.
- (2) На 28 декември 2011 г. Комитетът по санкциите към Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации реши да извади шест образувания от списъка на лицата, групите и образуванията, спрямо които следва да

се прилага замразяването на средства и икономически ресурси, след като разгледа искането за отписване, предадено от тези образувания, и подробния доклад на омбудсмана, изготвен съгласно Резолюция 1904 (2009) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации. Освен това на 30 декември 2011 г. Комитетът по санкциите реши да извади едно физическо лице от списъка.

- (3) Приложение I към Регламент (ЕО) № 881/2002 следва да бъде съответно актуализирано.

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложение I към Регламент (ЕО) № 881/2002 се изменя в съответствие с приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на неговото публикуване в Официален вестник на Европейския съюз.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 10 януари 2012 година.

За Комисията,
от името на председателя,

Началникът на Службата за инструментите на
външната политика

⁽¹⁾ ОВ L 139, 29.5.2002 г., стр. 9.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложение I към Регламент (ЕО) № 881/2002 се изменя, както следва:

(1) В глава „Юридически лица, групи и образувания“ се заличава следният текст:

„(а) Barakaat North America, Inc., 925, Washington Street, Дорчестър, Масачузетс, САЩ; 2019, Bank Street, Отава, Онтарио, Канада.

(б) Barakat Computer Consulting (BCC), Могадишу, Сомалия.

(в) Barakat Consulting Group (BCG), Могадишу, Сомалия.

(г) Barakat Global Telephone Company, Могадишу, Сомалия; Дубай, Обединени арабски емирства.

(д) Barakat Post Express (BPE), Могадишу, Сомалия.

(е) Barakat Refreshment Company, Могадишу, Сомалия; Дубай, Обединени арабски емирства.“

(2) В глава „Физически лица“ следният текст се заличава:

„Sajid Mohammed Badat (известен също като а) Abu Issa, б) Saajid Badat, в) Sajid Badat, г) Muhammed Badat, д) Sajid Muhammad Badat, е) Saajid Mohammad Badet, ж) Muhammed Badet, з) Sajid Muhammad Badet, и) Sajid Mahomed Badat). Дата на раждане: 28.3.1979 г. Място на раждане: Gloucester, Обединеното кралство. Националност: британска. Паспорт №: а) 703114075 (паспорт на Обединеното кралство), б) 026725401 (паспорт на Обединеното кралство, изтекъл на 22.4.2007 г.), в) 0103211414 (паспорт на Обединеното кралство). Други сведения: Освободен от затвор в Обединеното кралство през ноември 2010 г. Дата на определянето, посочено в член 2а, параграф 4, буква б): 15.12.2005 г.“

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 16/2012 НА КОМИСИЯТА**от 11 януари 2012 година****за изменение на приложение II към Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета относно изискванията към замразени храни от животински произход, предназначени за консумация от човека****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход⁽¹⁾, и по-специално член 10, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕО) № 853/2004 се определят правила за хигиената на храните от животински произход за предприятия за хранителни продукти. От предприятията за хранителни продукти се изисква да се съобразяват с изискванията, установени в приложение II към посочения регламент.
- (2) Опитът, натрупан след датата, от която се прилага Регламент (ЕО) № 853/2004, изведе на преден план някои трудности по отношение на съхраняването на храните от животински произход. Ако датата на първоначалното замразяване на такива храни се указва, предприятията за хранителни продукти биха имали по-добра възможност да преценяват годността за консумация на храните от човека.
- (3) Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно етиктирането, представянето и рекламата на храните⁽²⁾ се отнася до етиктирането на храните, предназначени да се доставят като такива до крайния потребител, както и до определени аспекти, свързани с тяхното представяне и реклама. Посочената директива обаче не се прилага по отношение на началните етапи от производството на храни.

(4) Освен това налагането от страна на компетентните органи на спазването на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 853/2004 показва, че са необходими по-подробни изисквания по отношение на етапите на производство и замразяване на храните от животински произход, предшестващи доставянето им като такива до крайния потребител.

(5) Във връзка с горното следва да се измени приложение II към Регламент (ЕО) № 853/2004, за да бъдат включени изисквания по отношение на замразените храни от животински произход.

(6) Поради това Регламент (ЕО) № 853/2004 следва да бъде съответно изменен.

(7) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложение II към Регламент (ЕО) № 853/2004 се изменя в съответствие с приложението към настоящия регламент.

Член 2Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 юли 2012 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 11 януари 2012 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55.⁽²⁾ ОВ L 109, 6.5.2000 г., стр. 29.

ПРИЛОЖЕНИЕ

В приложение II към Регламент (ЕО) № 853/2004 се добавя следният раздел IV:

„РАЗДЕЛ IV: ИЗИСКВАНИЯ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЗАМРАЗЕНИТЕ ХРАНИ ОТ ЖИВОТИНСКИ ПРОИЗХОД

1. За целите на настоящия раздел „дата на производство“ е:

- а) датата на клане в случай на кланични трупове, половини или четвъртини от кланични трупове;
- б) датата на убиване в случай на трупове на диви животни;
- в) датата на добив или улов в случай на рибни продукти;
- г) датата на преработка, рязане, смилане или приготвяне, което е подходящо, за всякакви други храни от животински произход.

2. До етапа, на който храните се етикетират в съответствие с Директива 2000/13/ЕО, или се използват за понататъшна преработка, предприятията за хранителни продукти трябва да гарантират, че за предназначени за консумация от човека замразени храни от животински произход на предприятията за хранителни продукти и при поискване — на компетентните органи се предоставя следната информация:

- а) датата на производство; и
- б) датата на замразяване, ако е различна от датата на производство.

Когато дадена храна е приготвена от партида суровини с различни дати на производство и замразяване, трябва да бъдат указани най-ранните дати на производство и/или замразяване, което е подходящо.

3. Подходящата форма, под която трябва да укаже информацията, се избира от доставчика на замразената храна, стига изисканата по точка 2 информация да е ясно и недвусмислено указана и предприятието, на което е доставена храната, да може да я намери.“

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 17/2012 НА КОМИСИЯТА**от 11 януари 2012 година****за изменение на Регламент (ЕО) № 32/2000 на Съвета по отношение на удължаването на срока на тарифните квоти на Съюза за изделия от юта и кокосови влакна**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 32/2000 на Съвета от 17 декември 1999 г. за откриване и управление на тарифни квоти на Общността, обвързани в ГАТТ, както и на някои други тарифни квоти на Общността, и за установяване на подробни правила във връзка с уточняването на квотите и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1808/95 на Съвета⁽¹⁾, и по-специално член 9, параграф 1, буква б), второ тире от него,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно предложението, което Общността депозира в рамките на Конференцията на ООН за търговия и развитие, и успоредно с нейната Обща система за преференции Общността въведе през 1971 г. тарифни преференции за изделия от юта и кокосови влакна с произход от някои развиващи се страни. Тези преференции бяха под формата на постепенно намаляващи ставки на митата от Общата митническа тарифа и пълно суспендиране на митата от 1978 г. до 31 декември 1994 г.
- (2) След влизането в сила на Общата система за преференции през 1995 г. Общността откри успоредно с ГАТТ автономни тарифни квоти на Общността с нулева ставка на митото за определени количества изделия от юта и кокосови влакна. Периодът на валидност на тарифните квоти, открити за тези изделия с Регламент (ЕО) № 32/2000, беше удължен до 31 декември 2011 г. с Регламент (ЕО) № 204/2009 на Комисията⁽²⁾.

- (3) Тъй като срокът за прилагане на Общата система за преференции бе удължен до 31 декември 2013 г. с Регламент (ЕС) № 512/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2011 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 732/2008 на Съвета за прилагане на схема от общи тарифни преференции за периода от 1 януари 2009 г. до 31 декември 2011 г.⁽³⁾, срокът за прилагане на договореностите относно тарифните квоти за изделия от юта и кокосови влакна също следва да се удължи до 31 декември 2013 г.

- (4) Поради това Регламент (ЕО) № 32/2000 следва да бъде съответно изменен.

- (5) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета по Митническия кодекс,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

В приложение III към Регламент (ЕО) № 32/2000 за поредни номера 09.0107, 09.0109 и 09.0111 в петата колона („Период на квотата“) текстът „от 1.1.2009 г. до 31.12.2009 г., от 1.1.2010 г. до 31.12.2010 г. и от 1.1.2011 г. до 31.12.2011 г.“ се заменя с текста „от 1.1.2012 г. до 31.12.2012 г. и от 1.1.2013 г. до 31.12.2013 г.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Той се прилага от 1 януари 2012 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 11 януари 2012 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ ОВ L 5, 8.1.2000 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 71, 17.3.2009 г., стр. 13.

⁽³⁾ ОВ L 145, 31.5.2011 г., стр. 28.

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 18/2012 НА КОМИСИЯТА**от 11 януари 2012 година****за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци ⁽²⁾, и по-специално член 136, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) В изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг на многостранните търговски преговори в Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 са посочени критериите, по които Комисията определя стандартните стойности

при внос от трети държави за продуктите и периодите, посочени в приложение XVI, част А от същия регламент.

- (2) Стандартната стойност при внос се изчислява за всеки работен ден съгласно член 136, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, като се вземат под внимание променливите данни за всеки ден. В резултат на това настоящият регламент следва да влезе в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Стандартните стойности при внос, посочени в член 136 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 11 януари 2012 година.

За Комисията,
от името на председателя,
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 157, 15.6.2011 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Стандартни стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)

Код по КН	Код на трета държава ⁽¹⁾	Стандартна стойност при внос
0702 00 00	MA	62,1
	TN	101,1
	TR	107,7
	ZZ	90,3
0707 00 05	EG	206,0
	TR	160,5
	ZZ	183,3
0709 91 00	EG	208,4
	ZZ	208,4
0709 93 10	MA	74,1
	TR	143,7
	ZZ	108,9
0805 10 20	EG	55,7
	MA	65,9
	TR	65,7
	ZZ	62,4
0805 20 10	MA	94,1
	ZZ	94,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	67,0
	MA	62,0
	TR	83,5
	ZZ	70,8
0805 50 10	TR	50,6
	ZZ	50,6
0808 10 80	CA	125,9
	US	134,7
	ZZ	130,3
0808 30 90	CN	99,0
	US	133,6
	ZZ	116,3

⁽¹⁾ Номенклатура на държавите, определена с Регламент (ЕО) № 1833/2006 на Комисията (ОВ L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „с друг произход“.

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 19/2012 НА КОМИСИЯТА**от 11 януари 2012 година****за определяне на процент за приемане във връзка с издаването на износни лицензии, отхвърляне на заявленията за износни лицензии и преустановяване на подаването на заявления за износни лицензии за извънквотна захар**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 951/2006 на Комисията от 30 юни 2006 г. относно правилата за прилагане на Регламент (ЕО) № 318/2006 на Съвета по отношение на търговията с трети страни в сектора на захарта ⁽²⁾, и по-специално член 7д във връзка с член 9, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно член 61, първа алинея, буква г) от Регламент (ЕО) № 1234/2007 количеството захар, произведено през пазарната година в превишение на квотата, посочена в член 56 от същия регламент, може да бъде изнесено само в рамките на количествените ограничения, определени от Комисията.
- (2) Регламент за изпълнение (ЕС) № 372/2011 на Комисията от 15 април 2011 г. за определяне на количествените ограничения за износа на извънквотна захар и изоглюкоза до края на 2011/2012 пазарна година ⁽³⁾ определя гореспоменатите ограничения.

- (3) Количествата захар, обхванати от заявленията за износни лицензии, надхвърлят количествените ограничения, определени в Регламент за изпълнение (ЕС) № 372/2011. Поради това следва да бъде определен процент за приемане за количествата, заявени от 2 до 6 януари 2012 г. Всички заявления за износни лицензии за захар, подадени след 6 януари 2012 г., следва съответно да бъдат отхвърлени, а подаването на заявления за износни лицензии следва да бъде преустановено,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Износните лицензии за извънквотна захар, за които са подадени заявления от 2 до 6 януари 2012 г., се издават за заявените количества, умножени по процент за приемане в размер на 38,474060 %.
2. С настоящото се отхвърлят заявленията за износни лицензии за извънквотна захар, подадени на 9, 10, 11, 12 и 13 януари 2012 г.
3. Подаването на заявления за износни лицензии за извънквотна захар се преустановява за периода от 16 януари 2012 г. до 30 септември 2012 г.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 11 януари 2012 година.

За Комисията,
от името на председателя,
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 178, 1.7.2006 г., стр. 24.

⁽³⁾ ОВ L 102, 16.4.2011 г., стр. 8.

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 20/2012 НА КОМИСИЯТА

от 11 януари 2012 година

за определяне на коефициента на разпределение, приложим към подадените от 1 до 6 януари 2012 г. заявления за лицензии за внос в рамките на тарифната квота за ечемик, открита с Регламент (ЕО) № 2305/2003

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1301/2006 на Комисията от 31 август 2006 г. за определяне на общи правила за управление на тарифните квоти за внос на земеделски продукти, които се управляват чрез система на лицензии за внос ⁽²⁾, и по-специално член 7, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕО) № 2305/2003 на Комисията ⁽³⁾ се откри годишна тарифна квота за внос на 307 105 тона ечемик (пореден номер 09.4126).
- (2) От предоставената информация съгласно член 3, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2305/2003 следва, че заявленията, подадени от 1 януари 2012 г., до 6 януари 2012 г., 13 часа брюкселско време, съгласно член 3, параграф 1 от горепосочения регламент, се отнасят до количества, надхвърлящи наличните. Поради това следва да се определи до каква степен могат да бъдат издавани лицензии за внос, като се определи коефициентът на разпределение, който ще се прилага към заявените количества.

- (3) Уместно е също така да не се издават повече лицензии за внос по Регламент (ЕО) № 2305/2003 за текущия квотен период.

- (4) С цел да се гарантира ефективното управление на процедурата за издаване на лицензии за внос настоящият регламент трябва да влезе в сила веднага след неговото публикуване,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. За всяко заявление за лицензия за внос на ечемик, отнасящо се до квотата по член 1, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2305/2003 и подадено от 1 януари 2012 г., до 6 януари 2012 г., 13 часа брюкселско време, следва да се издаде лицензия за заявените количества, към които е приложен коефициент на отпускане в размер на 3,989135 %.

2. Издаването на лицензии за количествата, заявени от 6 януари 2012 г., 13 часа брюкселско време, се прекратява за текущия квотен период.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 11 януари 2012 година.

За Комисията,
от името на председателя,
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 238, 1.9.2006 г., стр. 13.

⁽³⁾ ОВ L 342, 30.12.2003 г., стр. 7.

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 11 януари 2012 година

за прекратяване на антидъмпинговата процедура по отношение на вноса на винилацетат с произход от Съединените американски щати и за освобождаване на сумите, обезпечени чрез наложените временни мита

(2012/24/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 г. за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност⁽¹⁾ (наричан по-долу „основният регламент“), и по-специално член 9 от него,

след консултация с консултативния комитет,

като има предвид, че:

А. ПРОЦЕДУРА

1. Откриване на процедура и налагане на временни мерки

- (1) На 22 октомври 2010 г. Комисията получи жалба съгласно член 5 от основния регламент относно предполагаем вредоносен дъмпинг, упражняван чрез вноса на винилацетат (наричан по-долу „разглежданият продукт“) с произход от Съединените американски щати (наричани по-долу „САЩ“).
- (2) Жалбата бе подадена на Ineos Oxide Ltd (наричан по-долу „жалбоподателят“), който представлява основен дял — в конкретния случай повече от 25 % от общото производство на разглеждания продукт от промишлеността на Съюза.
- (3) На 4 декември 2010 г. Комисията обяви с известие, публикувано в Официален вестник на Европейския съюз⁽²⁾, откриването на антидъмпингова процедура по отношение на вноса в Съюза на винилацетат с произход от САЩ.

- (4) С Регламент (ЕС) № 821/2011⁽³⁾ (наричан по-долу „временният регламент“) Комисията наложи временно антидъмпингово мито върху вноса на винилацетат, класиран понастоящем в код по КН 2915 32 00, с произход от САЩ.

Б. ОТТЕГЛЯНЕ НА ЖАЛБАТА И ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА

- (5) С писмо до Комисията от 4 ноември 2011 г. жалбоподателят официално оттегли своята жалба.
- (6) В съответствие с член 9, параграф 1 от основния регламент при оттегляне на жалба процедурата може да бъде прекратена, освен ако такова прекратяване не би било в интерес на Съюза.
- (7) Комисията сметна, че настоящата процедура следва да бъде прекратена, тъй като при разследването не бяха открити никакви доводи, които да указват, че такова прекратяване не би било в интерес на Съюза. Заинтересованите страни бяха информирани за това и им беше предоставена възможност да направят коментар. Не бяха получени коментари, които да сочат, че това прекратяване не би било в интерес на Съюза.
- (8) След разгласяването една от страните заяви, че не е следвало да бъде изключена от определението на промишлеността на Съюза или че, като алтернатива на това, временният регламент следва да бъде изменен, за да се включи страната в посоченото определение. В тази връзка следва да се отбележи, че констатациите, направени във временния регламент на базата на информацията, получена по време на разследването, са били само временни, както бе посочено в съображение 31 от самия временен регламент. Тъй като антидъмпинговите процедури са приключили, без да бъдат наложени окончателни мерки, след оттеглянето на жалбата не е целесъобразно в решение за приключване да се предвиждат окончателни решения, нито да се изменя временен регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 51.

⁽²⁾ ОВ С 327, 4.12.2010 г., стр. 23.

⁽³⁾ ОВ L 209, 17.8.2011 г., стр. 24.

- (9) Припомня се, че направените констатации са били временни. Това означава, че всеки един бъдещ случай, свързан с продукта или с държавите, засегнати от настоящата процедура, ще бъде разглеждан сам по себе си.

Член 2

Регламент (ЕС) № 821/2011 се отменя.

Член 3

- (10) Поради това Комисията стигна до заключението, че антидъмпинговата процедура във връзка с вноса в Съюза на разглеждания продукт с произход от САЩ следва да бъде прекратена без налагане на антидъмпингови мерки.

Сумите, обезпечени чрез временни антидъмпингови мита по силата на Регламент (ЕС) № 821/2011 върху вноса на винилацетат, класиран понастоящем в код по КН 2915 32 00, с произход от Съединените американски щати, се освобождават.

- (11) Всички временно обезпечени на базата на Регламент (ЕС) № 821/2011 мита следва да бъдат освободени,

Член 4

Настоящото решение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Съставено в Брюксел на 11 януари 2012 година

Член 1

Антидъмпинговата процедура по отношение на вноса на винилацетат, класиран понастоящем в код по КН 2915 32 00, с произход от Съединените американски щати, се прекратява без налагане на антидъмпингови мерки.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ОТ ОРГАНИТЕ, СЪЗДАДЕНИ С МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

**РЕШЕНИЕ № 1/2011 НА СМЕСЕНИЯ КОМИТЕТ, СЪЗДАДЕН СЪГЛАСНО СПОГОДБАТА ЗА
МЕЖДУНАРОДНИ СЛУЧАЙНИ ПРЕВОЗИ НА ПЪТНИЦИ, ИЗВЪРШВАНИ С АВТОБУСИ (ИНТЕРБУС)**

от 11 ноември 2011 година

за приемане на вътрешен правилник за работа и за адаптиране на приложение 1 към Спогодбата по отношение на изискванията към автомобилните превозвачи, извършващи превоз на пътници, на приложение 2 към Спогодбата относно техническите изисквания към автобусите, и на изискванията относно социалните разпоредби, посочени в член 8 от Спогодбата

(2012/25/EC)

СЪВМЕСТНИЯТ КОМИТЕТ,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

като взе предвид Спогодбата за международни случайни превози на пътници, извършвани с автобуси (Интербус) ⁽¹⁾, и по-специално членове 23 и 24 от нея,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно член 23, параграф 3 от Спогодбата за международни случайни превози на пътници, извършвани с автобуси (Интербус) (наричана по-нататък „Спогодбата“), от смесения комитет се изисква да приеме свой вътрешен правилник за работа.
- (2) Смесеният комитет е отговорен, в съответствие с член 24, параграф 2, буква в) от Спогодбата, за адаптирането на приложение 1 към Спогодбата за изискванията към автомобилните превозвачи, извършващи превоз на пътници, и приложение 2 към Спогодбата относно техническите изисквания към автобусите. Освен това смесеният комитет е отговорен в съответствие с член 24, параграф 2, буква д) от Спогодбата за адаптирането на изискванията по отношение на социалните разпоредби, посочени в член 8 от Спогодбата, с оглед въвеждането на новите мерки, приети в Съюза,

Член 1

Приема се вътрешният правилник за работа на съвместния комитет, установен в приложение I към настоящото решение.

Член 2

Приложение 1 към Спогодбата за изискванията към автомобилните превозвачи, извършващи превоз на пътници, приложение 2 към Спогодбата за техническите изисквания към автобусите, както и изискванията относно социалните разпоредби, посочени в член 8 от Спогодбата, се адаптират съгласно установеното в приложение II към настоящото решение.

Съставено в Брюксел на 11 ноември 2011 година.

Председател
Sz. SCHMIDT

Секретар
G. PATRIS

⁽¹⁾ ОВ L 321, 26.11.2002 г., стр. 13.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Вътрешен правилник за работата на смесения комитет, създаден съгласно Спогодбата за международни случайни превози на пътници, извършвани с автобуси (Интербус)

Член 1

Наименование на смесения комитет

Смесеният комитет, създаден съгласно член 23 от Спогодбата за международни случайни превози на пътници, извършвани с автобуси (Интербус), се нарича по-нататък „Комитетът“.

Член 2

Председателство

1. Комитетът се председателства от представител на Европейската комисия (наричана по-нататък „Комисията“) от името на Европейския съюз.
2. Ръководителят на делегацията на Съюза или, когато това се налага, неговият заместник, упражнява правомощията на председател на Комитета.
3. Председателят ръководи работата на Комитета.

Член 3

Делегации

1. Страните, за които Спогодбата е влязла в сила (наричани по-нататък „страните“), назначават свои представители в Комитета. Делегацията на Съюза се състои от представители на Комисията, подпомагани от представители на държавите-членки.
2. Всяка страна назначава ръководител, а когато е необходимо, и заместник-ръководител на своята делегация.
3. Всяка страна може да назначава нови представители в Комитета. Секретарят на Комитета незабавно се уведомява писмено за всякакви подобни промени.
4. Представители на генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз могат да участват като наблюдатели в заседанията на Комитета. Председателят, със съгласието на другите ръководители на делегации, може да кани лица, които не са членове на делегации, да участват в заседания на Комитета, за да представят информация по определени теми.
5. Най-малко една седмица преди заседанието страните уведомяват секретаря на Комитета за състава на своите делегации.

Член 4

Секретариат

1. Представител на Комисията осигурява секретариата на Комитета. Секретарят се назначава от председателя на Комитета и изпълнява задълженията си до назначаването на нов секретар. Председателят уведомява другите страни за името и данните на секретаря.
2. Секретарят е отговорен за комуникацията между делегациите, включително предаването на документи, и контролира изпълнението на секретарските задължения.

Член 5

Заседания на Комитета

1. Комитетът заседава по искане на най-малко една страна. Свиква се от председателя.
2. Председателят изпраща известие за заседанието заедно с проекта за дневен ред и документите за заседанието на ръководителите на другите делегации най-малко 15 работни дни преди началото на заседанието.
3. Една страна може да поиска председателят да съкрати срока на известието, посочен в параграф 2, за да се отчете спешността на даден въпрос.
4. Ако не бъде решено друго от ръководителите на делегации, заседанията на Комитета не са публични.
5. Комитетът заседава в Брюксел, освен ако страните не се споразумеят да се срещнат другаде.

Член 6**Дневен ред**

1. Председателят, подпомаган от секретаря, съставя дневния ред за всяко заседание и определя датата и мястото на заседанието след консултация с ръководителите на другите делегации. Председателят изпраща предварителния дневен ред на другите ръководители на делегации най-малко 15 работни дни преди началото на заседанието. Дневният ред се придружава от всички необходими работни документи.
2. Срокът на известието, определен в параграф 1, не се прилага за спешни заседания, свикани в съответствие с член 5, параграф 3.
3. Всяка страна може да предлага една или повече точки да бъдат добавени към предварителния дневен ред най-малко 24 часа преди началото на заседанието. Исканията за добавяне на точки към дневния ред се изпращат в писмен вид до председателя, като се посочват причините за това.
4. В началото на заседанието Комитетът приема дневния ред. Комитетът може да реши да добави към дневния ред точка, която не се съдържа в предварителния дневен ред.

Член 7**Приемане на актове**

1. Решенията на Комитета се приемат с единодушие от представените страни в съответствие с член 23, параграфи 5 и 6 от Спогодбата. Препоръките, и по-специално тези, посочени в член 24, параграф 2, буква ж) от Спогодбата, се приемат с консенсус между делегациите на представените страни. Решенията и препоръките носят заглавие „Решение“ или „Препоръка“, следвано от сериен номер, датата на приемането и означение на съдържанието им.
2. Решенията и препоръките на Комитета се подписват от председателя и секретаря. Те се изпращат на другите ръководители на делегации от секретаря.
3. Всяка страна може да реши да публикува акт, приет от Комитета.
4. Актовете на Комитета могат да бъдат приемани с писмена процедура, когато това е уговорено от ръководителите на делегации. Председателят предлага проекта за акт на другите ръководители на делегации, които в отговор посочват дали приемат или не проекта, дали предлагат изменения на проекта или им е необходимо повече време за неговото разглеждане. Ако проектът се приеме, председателят финализира решението или препоръката в съответствие с параграфи 1 и 2.
5. Препоръките и решенията се съставят на английски, френски и немски език, като текстовете на всеки един от тези езици са еднакво автентични. Всяка страна е отговорна за правилния превод на препоръките и решенията на своя официален език или езици. Преводът на другите езици на Съюза се извършва от Комисията.

Член 8**Протоколи**

1. Секретарят съставя, под отговорността на председателя, проект за протокол на всяко заседание на Комитета в рамките на 15 работни дни след неговото провеждане.
2. По правило протоколите съдържат информация за всяка точка от дневния ред:
 - данни за получените от Комитета документи;
 - изявления, които някоя страна е поискала да бъдат записани;
 - взетите решения, направените препоръки и приетите заключения.
3. Проектът за протокол се представя на Комитета за одобрение в съответствие с писмената процедура, посочена в член 7, параграф 4. Ако тази процедура не бъде завършена, протоколът се приема от Комитета на следващото му заседание.
4. След като се приеме от Комитета, протоколът се подписва от председателя и секретаря и се съхранява от секретаря. Копие от него се изпраща на другите ръководители на делегации от секретаря.

Член 9**Поверителност**

Независимо от разпоредбата за публикуването на актове, определена в член 7, параграф 3, по отношение на обсъжданията на заседанията и документите на Комитета важат изискванията за запазване на служебна тайна.

Член 10**Разходи**

1. Всяка страна покрива разходите, които прави за участие в заседанията на Комитета.
2. Комитетът решава относно възстановяването на разходи, свързани с мисии, които са възложени на лица, поканени от председателя в съответствие с член 3, параграф 4.

Член 11**Кореспонденция**

Цялата кореспонденция със или от председателя на Комитета се изпраща на секретаря на Комитета. Секретарят изпраща на всички делегации копие на цялата кореспонденция, отнасяща се до Спогодбата.

Член 12**Езици**

Комитетът взема решение за езиците, които се използват на заседания и в документи на Комитета. Страната — домакин на заседанието, не е задължена да осигурява устен превод на други езици.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Адаптиране на приложение 1 към Спогодбата за изискванията към автомобилните превозвачи, извършващи превоз на пътници, на приложение 2 към Спогодбата за техническите изисквания към автобусите и на изискванията относно социалните разпоредби, посочени в член 8 от Спогодбата ⁽¹⁾

1. Адаптиране на приложение 1 към Спогодбата за изискванията към автомобилните превозвачи, извършващи превоз на пътници

Следният акт на Съюза се добавя в приложение 1 към Спогодбата:

„Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач, и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 51)“.

2. Адаптиране на приложение 2 към Спогодбата за техническите изисквания към автобусите

1. В член 1 от приложение 2 към Спогодбата, букви а), б), в) и г) се заменят със следното:

„а) Прегледи за проверка на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета:

— Директива 2009/40/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно прегледите за проверка на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета (ОВ L 141, 6.6.2009 г., стр. 12),

— Директива 2000/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юни 2000 г. относно крайпътните технически проверки на движещите се на територията на Общността търговски превозни средства (ОВ L 203, 10.8.2000 г., стр. 1), изменена с Директива 2003/26/ЕО на Комисията (ОВ L 90, 8.4.2003 г., стр. 37);

б) Устройства за ограничаване на скоростта:

— Директива 92/6/ЕИО на Съвета от 10 февруари 1992 г. относно монтирането и използването на устройства за ограничаване на скоростта за някои категории моторни превозни средства в Общността (ОВ L 57, 2.3.1992 г., стр. 27), последно изменена с Директива 2002/85/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 327, 4.12.2002 г., стр. 8);

в) Максимални размери и максимално тегло:

— Директива 96/53/ЕО на Съвета от 25 юли 1996 г. относно максимално допустимите размери в националния и международен трафик на някои пътни превозни средства, които се движат на територията на Общността, както и максимално допустимите маси в международния трафик (ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 59), последно изменена с Директива 2002/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 67, 9.3.2002 г., стр. 47),

— Директива 97/27/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юли 1997 г. относно масите и размерите на някои категории моторни превозни средства и техните ремаркета и за изменение на Директива 70/156/ЕИО (ОВ L 233, 25.8.1997 г., стр. 1), изменена с Директива 2003/19/ЕО на Комисията (ОВ L 79, 26.3.2003 г., стр. 6);

г) Контролни уреди за регистриране на данните за движението на автомобилите:

— Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета от 20 декември 1985 г. относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт (ОВ L 370, 31.12.1985 г., стр. 8), последно изменен с Регламент (ЕС) № 1266/2009 на Комисията (ОВ L 339, 22.12.2009 г., стр. 3) или еквивалентните правила, установени със Спогодбата АЕТР, включително протоколите към нея.“

2. Член 2 от приложение 2 към Спогодбата се изменя, както следва:

а) следният текст се вмъква след първата алинея и преди таблицата:

„Емисии от отработени газове:

— Директива 88/77/ЕИО на Съвета от 3 декември 1987 г. за сближаването на законодателствата на държавите-членки относно мерките, които трябва да се предприемат срещу емисиите на газообразни и механични замърсители от дизелови двигатели, използвани в превозните средства, и емисиите на газообразни замърсители от бензинови двигатели, зареждани с природен газ или втечен нефтен газ, използвани в превозните средства (ОВ L 36, 9.2.1988 г., стр. 33), последно изменена с Директива 2001/27/ЕО на Комисията (ОВ L 107, 18.4.2001 г., стр. 10),

⁽¹⁾ Актуализирането на актовете отчита новите мерки, приети от Европейския съюз до 31 декември 2009 г.

— Директива 2005/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 септември 2005 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно мерките, които трябва да се предприемат срещу емисиите на газообразни и механични замърсители от дизелови двигатели, използвани в превозните средства, и емисиите на газообразни замърсители от бензинови двигатели, зареждани с гориво от природен газ или втечнен нефтен газ, използвани в превозните средства (ОВ L 275, 20.10.2005 г., стр. 1), последно изменена с Директива 2008/74/ЕО на Комисията (ОВ L 192, 19.7.2008 г., стр. 51),

— Регламент (ЕО) № 595/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. за одобрението на типа на моторни превозни средства и двигатели по отношение на емисиите от тежки превозни средства (Евро VI) и за достъпа до информация за ремонта и техническото обслужване на превозните средства и за изменение на Регламент (ЕО) № 715/2007 и Директива 2007/46/ЕО и за отмяна на директиви 80/1269/ЕИО, 2005/55/ЕО и 2005/78/ЕО (ОВ L 188, 18.7.2009 г., стр. 1);

Дим:

— Директива 72/306/ЕИО на Съвета от 2 август 1972 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно мерките, които следва да се предприемат срещу емисиите на замърсители от дизеловите двигатели, предназначени за употреба в превозните средства (ОВ L 190, 20.8.1972 г., стр. 1), последно изменена с Директива 2005/21/ЕО на Комисията (ОВ L 61, 8.3.2005 г., стр. 25);

Шумови емисии:

— Директива 70/157/ЕИО на Съвета от 6 февруари 1970 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно допустимото ниво на шума и изпускателната уредба на моторни превозни средства (ОВ L 42, 23.2.1970 г., стр. 16), последно изменена с Директива 2007/34/ЕО на Комисията (ОВ L 155, 15.6.2007 г., стр. 49);

Спирачни устройства:

— Директива 71/320/ЕИО на Съвета от 26 юли 1971 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки за спирачните устройства на някои категории моторни превозни средства и техните ремаркета (ОВ L 202, 6.9.1971 г., стр. 37), последно изменена с Директива 2002/78/ЕО на Комисията (ОВ L 267, 4.10.2002 г., стр. 23);

Гуми:

— Директива 92/23/ЕИО на Съвета от 31 март 1992 г. относно гумите за моторни превозни средства и техните ремаркета, както и тяхното монтиране (ОВ L 129, 14.5.1992 г., стр. 95), последно изменена с Директива 2005/11/ЕО на Комисията (ОВ L 46, 17.2.2005 г., стр. 42);

Устройства за осветяване и светлинна сигнализация:

— Директива 76/756/ЕИО на Съвета от 27 юли 1976 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно инсталирането на светлинни и светлинносигнални устройства на моторни превозни средства и техните ремаркета (ОВ L 262, 27.9.1976 г., стр. 1), последно изменена с Директива 2008/89/ЕО на Комисията (ОВ L 257, 25.9.2008 г., стр. 14);

Резервоар за гориво:

— Директива 70/221/ЕИО на Съвета от 20 март 1970 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно резервоарите за течни горива и задните защитни устройства на моторни превозни средства и техните ремаркета (ОВ L 76, 6.4.1970 г., стр. 23), последно изменена с Директива 2006/20/ЕО на Комисията (ОВ L 48, 18.2.2006 г., стр. 16);

Огледала за обратно виждане:

— Директива 2003/97/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 ноември 2003 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно типовото одобрение на устройства за непряко виждане и на пътните превозни средства, оборудвани с такива устройства, за изменение на Директива 70/156/ЕИО и за отмяна на Директива 71/127/ЕИО (ОВ L 25, 29.1.2004 г., стр. 1), последно изменена с Директива 2005/27/ЕО на Комисията (ОВ L 81, 30.3.2005 г., стр. 44);

Обезопасителни колани — инсталиране:

— Директива 77/541/ЕИО на Съвета от 28 юни 1977 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки по отношение на обезопасителните колани и на системите за задържане на моторните превозни средства (ОВ L 220, 29.8.1977 г., стр. 95), последно изменена с Директива 2005/40/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 146);

Обезопасителни колани — анкерни закрепвания на обезопасителните колани:

- Директива 76/115/ЕИО на Съвета от 18 декември 1975 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно анкерните закрепвания на обезопасителните колани на моторни превозни средства (ОВ L 24, 30.1.1976 г., стр. 6), последно изменена с Директива 2005/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 149);

Седалки:

- Директива 74/408/ЕИО на Съвета от 22 юли 1974 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно вътрешното обзавеждане на моторните превозни средства (здравина на седалките и тяхното закрепване) (ОВ L 221, 12.8.1974 г., стр. 1), последно изменена с Директива 2005/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 143);

Вътрешна конструкция (предотвратяване на риска от разпространяване на пожар):

- Директива 95/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. относно горимостта на материалите, използвани за изработката на вътрешната конструкция на някои категории моторни превозни средства (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 1);

Вътрешно оборудване (аварийни изходи, достъп, размери на местата за сядане, устойчивост на горната част на конструкцията и т. н.):

- Директива 2001/85/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2001 г. относно специални изисквания по отношение използваните за превоз на пътници превозни средства с повече от осем места за сядане без мястото на водача и за изменение на директиви 70/156/ЕИО и 97/27/ЕО (ОВ L 42, 13.2.2002 г., стр. 1).“

б) Таблицата се заменя със следната таблица:

„Наименование	Правила на ИКЕ на ООН (последно изменение)	Акт на Съюза (първоначален акт — последно изменение)
Емисии от отработени газове	49/01 49/02, одобрение на типа А 49/02, одобрение на типа В	Директива 88/77/ЕИО Директива 2001/27/ЕО Директива 2005/55/ЕО Директива 2008/74/ЕО Регламент (ЕО) № 595/2009
Дим	24/03	Директива 72/306/ЕИО Директива 2005/21/ЕО
Шумови емисии	51/02	Директива 70/157/ЕИО Директива 2007/34/ЕО
Спирачни устройства	13/11	Директива 71/320/ЕИО Директива 2002/78/ЕО
Гуми	54	Директива 92/23/ЕИО Директива 2005/11/ЕО
Устройства за осветяване и светлинна сигнализация	48/01	Директива 76/756/ЕИО Директива 2008/89/ЕО
Резервоар за гориво	34/02 67/01 110	Директива 70/221/ЕИО Директива 2006/20/ЕО

Наименование	Правила на ИКЕ на ООН (последно изменение)	Акт на Съюза (първоначален акт — последно изменение)
Огледала за обратно виждане	46/01	Директива 2003/97/ЕО Директива 2005/27/ЕО
Обезопасителни колани — инсталиране	16/06	Директива 77/541/ЕИО Директива 2005/40/ЕО
Обезопасителни колани — анкерни закрепвания	14/07	Директива 76/115/ЕИО Директива 2005/41/ЕО
Седалки	17/08 80/01	Директива 74/408/ЕИО Директива 2005/39/ЕО
Вътрешна конструкция (предотвратяване на риска от разпространяване на пожар)	118	Директива 95/28/ЕО
Вътрешно оборудване (аварийни изходи, достъп, размери на местата за сядане)	107/02	Директива 2001/85/ЕО
Защита при преобръщане	66/01	Директива 2001/85/ЕО ⁽¹⁾

3. Адаптиране на изискванията по отношение на социалните разпоредби, посочени в член 8 от Спогодбата

1. Вследствие на включването на Директива 2000/30/ЕО член 8 от приложение 2 към Спогодбата, приложение Па към Спогодбата и приложение Пб към Спогодбата се заличават.

2. Актовете на Съюза, изброени в член 8 от Спогодбата се заменят със следните актове на Съюза ⁽¹⁾:

- „— Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета (ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 1), последно изменен с Регламент (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 88),
- Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета от 20 декември 1985 г. относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт (ОВ L 370, 31.12.1985 г., стр. 8), последно изменен с Регламент (ЕС) № 1266/2009 на Комисията (ОВ L 339, 22.12.2009 г., стр. 3),
- Директива 2006/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. относно минималните условия за изпълнение на Регламенти (ЕИО) № 3820/85 и (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно социалното законодателство, свързано с дейностите по автомобилния транспорт, и за отмяна на Директива 88/599/ЕИО на Съвета (ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 35), последно изменена с Директива 2009/5/ЕО на Комисията (ОВ L 29, 31.1.2009 г., стр. 45),
- Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 г. относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, 18.11.2003 г., стр. 9),
- Директива 2002/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 г. за организацията на работното време на лицата, извършващи транспортни дейности в автомобилния транспорт (ОВ L 80, 23.3.2002 г., стр. 35),
- Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници, за изменение на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета и Директива 91/439/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 76/914/ЕИО на Съвета (ОВ L 226, 10.9.2003 г., стр. 4).“

⁽¹⁾ Актуализирането на актовете отчита новите мерки, приети от Европейския съюз до 31 декември 2009 г.

**ПРЕПОРЪКА № 1/2011 НА СМЕСЕНИЯ КОМИТЕТ, СЪЗДАДЕН СЪГЛАСНО СПОГОДБАТА ЗА
МЕЖДУНАРОДНИ СЛУЧАЙНИ ПРЕВОЗИ НА ПЪТНИЦИ, ИЗВЪРШВАНИ С АВТОБУСИ (ИНТЕРБУС)**

от 11 ноември 2011 година

**относно използването на технически доклад за автобусите, с оглед да бъде улеснен контролът по
изпълнението на разпоредбите на членове 1 и 2 от приложение 2 към Спогодбата**

СЪВМЕСТНИЯТ КОМИТЕТ,

като взе предвид Спогодбата за международни случайни превози на пътници, извършвани с автобуси (Интербус), и по-специално членове 23 и 24 от нея,

като има предвид, че:

- (1) Спогодбата за международни случайни превози на пътници, извършвани с автобуси (Интербус) (наричана по-нататък „Спогодбата“) влезе в сила на 1 януари 2003 г.
- (2) В съответствие с член 24, параграф 1 от Спогодбата смесеният комитет следи за точното прилагане на Спогодбата. За тази цел следва да бъде направена препоръка, с която се предлага използването на

технически доклад за автобусите, с оглед да бъде улеснен контролът по изпълнението на разпоредбите на членове 1 и 2 от приложение 2 към Спогодбата,

ПРЕПОРЪЧВА:

договарящите страни по Спогодбата, не принадлежащи към Съюза, да използват технически доклад за автобусите във формата, установена в приложението към настоящата препоръка в съответствие с изискванията, установени в членове 1 и 2 от приложение 2 към Спогодбата.

Съставено в Брюксел на 11 ноември 2011 година.

Председател
Sz. SCHMIDT

Секретар
G. PATRIS

ПРИЛОЖЕНИЕ

ТЕХНИЧЕСКИ ДОКЛАД ЗА АВТОБУСИТЕ

Марка и тип на превозното средство:	Регистрационен номер и код на страната:			
Дата на първата регистрация:	Номер на шасито:			
	Законодателство на Съюза	Правила на ИКЕ на ООН	Номер на разрешителното	Маркировка/означение върху превозното средство
Устройство за ограничаване на скоростта	Директива 92/6/ЕИО, последно изменена с Директива 2002/85/ЕО	—		
Максимални размери	Директива 96/53/ЕО, последно изменена с Директива 2002/7/ЕО Директива 97/27/ЕО, последно изменена с Директива 2003/19/ЕО	—		
Тахограф	Регламент (ЕИО) № 3821/85, последно изменен с Регламент (ЕС) № 1266/2009	—		
Емисии от отработени газове	Директива 88/77/ЕИО, последно изменена с Директива 2001/27/ЕО Директива 2005/55/ЕО, последно изменена с Директива 2008/74/ЕО Регламент (ЕО) № 595/2009	49/01 49/02, одобрение на типа А 49/02, одобрение на типа В		
Дим	Директива 72/306/ЕИО, последно изменена с Директива 2005/21/ЕО	24/03		
Шумови емисии	Директива 70/157/ЕИО, последно изменена с Директива 2007/34/ЕО	51/02		
Спирачни устройства	Директива 71/320/ЕИО, последно изменена с Директива 2002/78/ЕО	13/11		
Гуми	Директива 92/23/ЕИО, последно изменена с Директива 2005/11/ЕО	54		
Устройства за осветяване и светлинна сигнализация	Директива 76/756/ЕИО, последно изменена с Директива 2008/89/ЕО	48/01		
Резервоар за гориво	Директива 70/221/ЕИО, последно изменена с Директива 2006/20/ЕО	34/02 67/01 110		
Огледала за обратно виждане	Директива 2003/97/ЕО, последно изменена с Директива 2005/27/ЕО	46/01		

	Законодателство на Съюза	Правила на ИКЕ на ООН	Номер на разрешителното	Маркировка/ означение върху превозното средство
Обезопасителни колани — инсталиране	Директива 77/541/ЕИО, последно изменена с Директива 2005/40/ЕО	16/06		
Обезопасителни колани — анкерни закрепвания	Директива 76/115/ЕИО, последно изменена с Директива 2005/41/ЕО	14/07		
Седалки	Директива 74/408/ЕИО, последно изменена с Директива 2005/39/ЕО	17/08 80/01		
Вътрешна конструкция (предотвратяване на риска от разпространяване на пожар)	Директива 95/28/ЕО	118		
Вътрешно оборудване (аварийни изходи, достъп, размери на местата за сядане)	Директива 2001/85/ЕО	107/02		
Защита при преобръщане	Директива 2001/85/ЕО	66/01		

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ОТ ОРГАНИТЕ, СЪЗДАДЕНИ С МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

2012/25/EC:

- ★ **Решение № 1/2011 на Смесения комитет, създаден съгласно Спогодбата за международни случайни превози на пътници, извършвани с автобуси (Интербус) от 11 ноември 2011 година за приемане на вътрешен правилник за работа и за адаптиране на приложение 1 към Спогодбата по отношение на изискванията към автомобилните превозвачи, извършващи превоз на пътници, на приложение 2 към Спогодбата относно техническите изисквания към автобусите, и на изискванията относно социалните разпоредби, посочени в член 8 от Спогодбата** 38

Препоръка № 1/2011 на Смесения комитет, създаден съгласно Спогодбата за международни случайни превози на пътници, извършвани с автобуси (Интербус) от 11 ноември 2011 година относно използването на технически доклад за автобусите, с оглед да бъде улеснен контролът по изпълнението на разпоредбите на членове 1 и 2 от приложение 2 към Спогодбата 46

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2012 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 310 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	840 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език/езици в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготовителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG